

Arrest

nr. 321 554 van 13 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 25 juni 2024 met nr. 308 808 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 4 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 22 juli 2020 en op 23 september 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 11 februari 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker gaat hiertegen in beroep waarna de beslissing wordt ingetrokken door de verwerende partij. Het beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 17 september 2021.

1.3. Op 20 september 2022 neemt de commissaris-generaal een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er wordt hierbij rekening gehouden met de argumenten van verzoeker in zijn voorgaand beroep.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaanse staatsburger te zijn van ongeveer 21 jaar oud. U bent een soennitische moslim van Pashtu origine, geboren in de regio Aziz Khan Kas van het Qarghayi district van de provincie Laghman. U groeide er op samen met uw ouders, broers en zus. U ging niet naar school, maar hielp uw vader met de verkoop van bonen aan het 'Surka Khan' rond punt.

E., uw oudere broer verloofde zich met S. Eén van uw dorpelingen, N., zag hetzelfde meisje graag. Hij en zijn broers hielden uw vader voor een eerste keer tegen ongeveer 20 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan en vroegen uw vader om de verloving te annuleren. Uw vader vroeg uw broer om het meisje te verlaten, uw broer weigerde echter.

Op een dag, in de 5de of 6de maand van het jaar 2015, gingen u, uw ouders en jongere broer en zus naar een huwelijksfeest. Uw broer E. bleef thuis, maar vroeg u om rijst te brengen. Toen u hem de volgende dag het eten bracht vond u hem dood op de grond. U verliet dezelfde dag nog Afghanistan. Met een smokkelaar reisde u via Iran naar Turkije.

Een dag na de moord op uw broer belde de malek naar H.S., één van de broers van N. Die zwoer op de koran dat zijn familie niet achter de moord op uw broer zaten. Drie dagen na de dood van uw broer belden de Taliban uw vader en zeiden ze hem dat het nu tijd was voor zijn andere zoon.

Na uw vertrek werd uw vader nog tweemaal door de familie van N. op straat tegen gehouden en geslagen.

U verbleef ongeveer 4 jaar en een paar maanden in Turkije. U werkte daar en stuurde geld op naar uw familie. Omwille van problemen in Turkije – u riskeerde te worden terug gestuurd - verliet u het land en reisde u door naar Servië waar u iets minder dan een jaar verbleef. Via Kroatië en de Balkanroute reisde u naar België waar u aankwam op 29 augustus 2019. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 4 september 2019.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van het paspoort van uw vader, de taskara van uw vader, uw taskara, een brief van de malek van uw dorp en een envelop waarmee u deze documenten werden toegestuurd.

Op 11 februari 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep. De bestreden beslissing werd door de Commissaris-Generaal ingetrokken. Het beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaarde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat u problemen heeft met uw keel en dat u zich moe voelt als u te veel moet spreken. Bij aanvang van uw tweede onderhoud op het CGVS voegde u hieraan toe dat u niet te snel wou spreken, dat u stress had en de ganse nacht had wakker gelegen. U wou geen aanval wou krijgen. U verklaarde dat, als het u allemaal een beetje te veel wordt, u zich niet goed voelt (CGVS I p. 9 CGVS II p. 2, 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd door een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van beide persoonlijke onderhouds op het CGVS. Zo werd u telkens bij aanvang van uw onderhoud gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, maakte

u daar gebruik van en werd er verschillende keren gepauzeerd (CGVS II p. 6, 7, 13). Er werd u doorheen de twee interviews verscheidene keren gevraagd hoe en of het met u ging, waarbij u telkens bevestigde dat alles met u in orde was (CGVS I p. 2, 9, 12, CGVS II p. 2, 11, 12, 13). Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen

zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Eerst en vooral kunnen er vragen gesteld worden bij uw voorgehouden profiel. Zo verklaarde u dat u nooit naar school bent geweest (CGVS I p. 5). Wanneer u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u kon lezen en schrijven, verklaarde u dat u zelfs uw eigen naam niet kon schrijven (CGVS I p. 8). Wanneer u dezelfde vraag werd gesteld tijdens uw tweede onderhoud, verklaarde u dat u uw naam een beetje in het Pashtu kon schrijven. Geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde dat u uw naam slechts met de grootste moeite kon schrijven, en enkel als u op een GSM de verschillende letters van het alfabet kon intypen. U zou uw naam niet met een pen op een schrift kunnen schrijven (CGVS II p. 4). Deze verklaringen zijn niet alleen tegenstrijdig met elkaar, maar ook met de vaststelling dat u uw handtekening met vaste hand (heel nauwgezet en uniform) onder acht documenten in het kader van uw asielprocedure zette (zie 'bijlage identiteitsdocumenten', CGVS vragenlijst, DVZ vragenlijst, 'ontvangstbewijs documenten', 'verklaring betreffende vragen om inlichtingen', 'verklaring betreffende de woonstkeuze', 'ontvangstbewijs vragenlijst'). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u hier leerde om uw naam te schrijven, dat het geen goed schrift is en er een groot verschil qua structuur van schrijven is en dat u niet geschoold bent (CGVS II p. 4). Deze verklaringen vormen echter geen uitleg voor uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw kunnen. Het feit dat u enerzijds verklaarde uw naam niet te kunnen schrijven, terwijl uit de documenten in uw dossier duidelijk blijkt dat u hier wel toe in staat bent, doet vermoeden dat u bepaalde zaken bewust probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties. De vaststelling dat u bepaalde zaken achterhoudt in verband met uw opleidingsniveau wordt verder versterkt door het feit dat u verklaarde na uw vertrek uit Afghanistan nog contact te hebben met ene N., naar wie u spontaan verwees als 'mijn leraar': "Ja, ik heb met mijn leraar gesproken, hij werkt op Gul Pacha UI Faht school, het is een lyceum". Even later noemde u deze N. nogmaals 'mijn leraar' en zei u dat hij soms naar jullie winkel kwam. Toen u daarop werd gevraagd of dit betekende dat u naar school was geweest – wat in tegenstrijd zou zijn met uw eerdere verklaringen voor de DVZ dat u analfabeet bent en nooit naar school bent geweest – zei u: "Neen, ik ben nooit naar school...", om zich vervolgens tot de tolk te richten en te zeggen: "Hij is onlangs leraar geworden". Op de vraag waarom u deze persoon dan 'mijn leerkracht' noemde, zei u: "Ja, klopt. Hij was mijn leraar, maar ik ben nooit naar school geweest, ik ken hem". Op de vraag hoe u hem kende, antwoordde u: "Zijn huis ligt vlakbij ons huis". Nogmaals gevraagd waarom u hem als uw leerkracht benoemde zei u: "Omdat ik hem ken, hij is [geen] onbekende persoon" (CGVS I, p. 4-5). Deze gang van zaken – waarbij u eerst spontaan en herhaaldelijk zei dat u nog contact had met 'uw leraar' die werkt op een school in uw buurt, om dan, nadat u hierop werd gewezen, deze persoon als een niet onbekende persoon uit de buurt te benoemen – is hoogst opmerkelijk en weinig geloofwaardig en doet opnieuw vermoeden dat u bewust essentiële elementen betreffende uw opleiding en profiel achterhoudt voor de asielinstanties.

Uw advocaat stelt in zijn verzoekschrift dat werd opgesteld op 10 maart 2021 dat de vraag of u uw naam al dan niet kan schrijven niet relevant is voor het evalueren van de geschooldheid van een profiel. De capaciteit om een naam te schrijven kan immers op elk moment op om het even welke manier zijn ontstaan buiten een schoolopleiding. Hoewel de capaciteit om een naam te schrijven inderdaad niet noodzakelijk te maken heeft met een schoolse opleiding gaat deze opmerking van uw advocaat voorbij aan het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het al dan niet kunnen schrijven van uw naam, noch biedt uw advocaat enige verklaring voor het bestaan van deze inconsistentie. Indien u daadwerkelijk uw naam elders had leren schrijven kan immers verwacht worden dat u dit ook zo zou hebben verklaard. Het feit dat u echter verklaart zelfs uw naam niet te kunnen schrijven, terwijl uit de voorgelegde documenten het tegendeel blijkt, doet vermoeden dat u bepaalde zaken bewust probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties. Nog volgens uw advocaat, zou het CGVS niet in staat zijn te evalueren of uw handtekening goed of slecht (aldus 'met moeite') werd geschreven. Het CGVS stelt slechts vast dat uw handtekening op de verschillende documenten uniform en nauwgezet is, waardoor verondersteld kan worden dat degene die de handtekening zette controle had over de pen. Omtrent het feit dat u N. als uw leraar benoemde, verklaarde uw advocaat dat een benoeming een subjectief element is dat tal van verklaringen kan hebben, buiten de letterlijke betekenis van het woord zelf. U zou zich bovendien zelf nader hebben verklaard. Waarom u telkens naar N. als uw leerkracht verwees, blijkt hier echter niet uit.

Het verzoekschrift stelt verder dat uw moeite met plaatsnamen, data en het inschatten van periodes duidt op een gebrek aan schoolgang en past bij het aangehaalde profiel. U wist niet wanneer u geboren was, kent uw exacte leeftijd niet, kon het land waarnaar uw moeder was gereisd niet benoemen. U kon tijdens het eerste interview tevens de tolk meermaals niet volgen en had op andere momenten moeite om een

gepast antwoord te geven. Er dient echter opgemerkt te worden dat een gebrek aan kennis, het nalaten van het geven van een gepast antwoord, of het niet begrijpen van de tolk, bezwaarlijk als argumenten ter staving van uw profiel als analfabeet kunnen worden aanvaard. Verder wijst uw advocaat op de overtuigende en gedetailleerde verklaringen omtrent uw dagelijkse activiteiten, met name in de winkel van uw vader. Zelfs indien wordt aangenomen dat u effectief geholpen heeft in een winkel, kan hier echter niet uit afgeleid worden dat u niet naar school zou zijn geweest. Er kan immers niet worden ingezien waarom het ene noodzakelijkerwijze het andere zou uitsluiten. Uw advocaat stelde verder dat uw gezin over weinig financiële middelen beschikt, wat past bij uw ongeschooldheid. Net omwille van uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw profiel kan aan deze bewering niet zomaar geloof gehecht worden.

Verder wordt vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde verblijf gedurende uw hele leven in het dorp 'Kandagar Ferozabad' in het district Qarghayi.

Hoewel u een zekere geografische kennis heeft van de regio, waardoor het mogelijk lijkt dat u een zekere band met deze regio hebt of dat u mogelijk ooit daar gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven, dient anderzijds te worden gewezen op belangrijke hiaten die bestaan in uw kennis, waardoor ernstig kan worden getwijfeld aan uw bewering dat u daar uw hele leven, vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken zou hebben verbleven.

Zo bent u in staat verschillende stammen in de regio op te noemen, weet u dat er Pashai in uw district wonen, vermeldt u het Gul Pacha Ul Faht Lyceum en weet u dat dit een bekende Afghaanse poëet is, noemt u verschillende dorpen in uw omgeving en kan u deze correct situeren, en geeft u verschillende namen van prominente figuren uit uw regio. U kon de omgeving van Surka Khan rondpunt beschrijven en vertellen naar waar de verschillende wegen van dat kruispunt leiden. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u dat één van de wegen van het Surka Khan rondpunt tot aan het districtscentrum leidt en noemt u enkele dorpen die langs deze weg zouden liggen (CGVS II p. 6). In dat opzicht is het echter zeer opvallend dat u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS het districtscentrum niet beter kan situeren. Wanneer u voor een eerste maal gevraagd werd in welke richting het districtscentrum lag, vertelde u slechts dat het tot Qarghayi district behoort. Gevraagd of het districtscentrum dan aan de kant van zonsopgang of zonsondergang lag, gezien vanuit uw dorp, verklaarde u dat het vlakbij het Sukr Khan rondpunt ligt. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Wanneer u dezelfde vraag opnieuw werd gesteld moest u elk antwoord schuldig blijven (CGVS I p. 6-7). Nochtans kan van u verwacht worden dat u zou weten waar het districtscentrum zou liggen, aangezien u zelf elke dag bonen en noten zou verkopen aan het Surka Khan rondpunt (CGVS I p. 8) en u zelf éénmaal in het districtscentrum zou zijn geweest (CGVS I p. 6). Het feit dat u het districtscentrum aanvankelijk slechts zo foutief en vaag kan situeren en dit terwijl u er zelf zou zijn geweest, is zeer opmerkelijk en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Uzelf verklaarde dat u uw hele leven in het dorp 'Kandagar Ferozabad' hebt gewoond. U noemde correct Miabanda, Koshian en Mansour als dorpen in de omgeving die richting Nangarhar lagen. Het dorp Pirzabad zou naast uw dorp liggen, aan de andere kant van de grote weg (CGVS II p. 7, 9). Het is echter opmerkelijk dat u met dergelijk gemak omliggende dorpen opsomt, maar niet bekend bent met verscheidene andere dorpen die zich, iets verder van de grote weg af, maar nog altijd in uw omgeving, bevinden. Zo zou u niet gehoord hebben van Haidar Banda (CGVS I p. 11), dat aan de overkant van de grote weg in de richting van Nangarhar ligt. De dorpen Kulalan en Darzeyan, beiden gelegen aan de overkant van de grote weg, tegen de rivier aan kende u evenmin (CGVS I p. 11). Volgens verscheidene kaarten zou er tussen uw dorp 'Kandagar Ferozabad' en het dorp 'Pirzabad' een ander, kleiner dorp liggen. Dit dorp wordt de namen 'Banda Mahr Dail' en 'Qal'ah-ye Asmatullah' gegeven. Wanneer deze twee namen werden genoemd tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u ze echter niet te kennen (CGVS II p. 8). Het feit dat u nog nooit van bovenstaande dorpen zou hebben gehoord is des te opvallender gezien u de plaats 'Taragar', die volgens verscheidene kaarten verder van uw dorp is gesitueerd dan hierboven vermelde plaatsen, zelf benoemt en verklaart dat dit een subdorp is van uw eigen dorp (CGVS I p. 6). Deze bevinding doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.

Uw advocaat verklaarde in het verzoekschrift dat de kennis van bepaalde dorpen niet logischerwijze gelinkt is aan logica, maar aan persoonlijke ervaringen in uw leven, waardoor u bepaalde plaatsen wel en andere niet zou kennen. Uw advocaat stelt verder dat het CGVS buitensporige verwachtingen heeft omtrent geografische kennis, dat het voor u de eerste keer was dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende en u ondergeschikt werd aan dergelijke ondervragingen in het bijzijn van onbekende personen. In dit opzicht kan gesteld worden dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk werd uitgelegd hoe het gehoor zou verlopen en wat er van u verwacht werd (CGVS I p. 2, CGVS

II p. 2). Uw advocaat stelt verder dat u wel kennis heeft van de woestijnen in uw regio, het rond punt met de afslagen, de brug, de dorpen van een bepaalde weg in de afslag, de weg van Adrimzai naar Kamalkhel en dan Othkel en dat u Tor Gar kan situeren. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat deze plaatsen allemaal verder van uw dorp gelegen zijn. Deze vaststelling neemt niet weg dat u de plaatsen die dicht bij uw dorp liggen - Haidar Banda, Darzeyan, Banda Mahr Dail,... liggen immers allemaal op een straal van minder dan 2 km van uw dorp - niet zou kennen. Banda Mahr Dail ligt zelfs onderweg naar Pirzabad. Zelfs indien u nog nooit in deze dorpen zou zijn geweest, kan van u verondersteld worden dat u wel over deze plaatsen zou hebben gehoord.

Het is verder merkaardig dat u niet lijkt te weten dat er zich in de regio Kas Aziz Khan veel families die teruggekeerd zijn uit Pakistan vestigden vanaf 2002. Wanneer u initieel gevraagd wordt welke mensen er in uw regio wonen, sprak u over verschillende stammen zoals Chaparkhel, Kolalyan, Jolayan en Rustamkhel. U verklaarde dat er ook mensen van andere plaatsen naar uw regio zouden komen om er een huis te bouwen op de gronden die daar liggen. U zou echter niet weten vanwaar deze mensen afkomstig waren. Wanneer u gevraagd werd of er mensen vanuit andere provincies of vanuit het buitenland naar uw regio kwamen verklaarde u van niet. Specifiek gevraagd naar Afghanen die zich in de regio vestigen na een verblijf in Pakistan, geeft u aan hier niets van gezien of gehoord te hebben (CGVS II p. 7-8). Gevraagd of u dan niet gehoord heeft van het feit dat er veel teruggekeerde families en personen uit Pakistan in Kas Aziz Khan wonen, verklaart u het zich niet te herinneren (CGVS II p. 8). Uw uitspraken hieromtrent zijn opmerkelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat er in 2013 in Kas Aziz Khan, de regio waarvan u afkomstig bent, ongeveer 4000 families leefden, waarvan ongeveer 800 terugkeerders in Kas Aziz Khan dorp zelf woonden (ofwel bij familieleden ofwel zelf een huis huurden) en waarvan ongeveer 300 families in de Kas Aziz Khan New Township woonden.

Verder blijkt uit de informatie voorhanden dat heel wat projecten op poten werden gesteld om de levensomstandigheden in de regio te verbeteren. Zo werd er eind 2012 een micro hydro krachtcentrale gebouwd in Feroz Abad die ongeveer 400 families van elektriciteit zou voorzien. Verder werden er eind 2012 40 straatlampen op zonne-energie geïnstalleerd in het Kas Aziz Khan dorp en Township (ncro Annual report p. 6, 13-16). Wanneer u tijdens uw eerste interview op het CGVS werd gevraagd naar constructieprojecten in uw regio, verklaarde u slechts dat Abdul Jabar Naeemi (voormalige gouverneur van Laghman) veel dingen in het provinciaal centrum bouwde, maar dat u niets wist van projecten in ruraal gebied (CGVS I p. 14). Verder verklaarde u dat er in uw dorp, noch in de omgeving elektriciteit was en dat enkel rijkere mensen over een generator beschikten (CGVS II p. 7). Het feit dat u niet van dergelijke projecten in uw regio heeft gehoord, en dat de aanwezigheid van zoveel teruggekeerde families uit Pakistan u onbekend zou zijn, ondergraaft uw voorgehouden herkomst uit deze regio.

Uw advocaat stelt in het verzoekschrift dat u wist dat andere mensen naar uw regio kwamen om een huis te bouwen op de grond en dat deze kennis volstaat. Uw advocaat ziet niet in waarom u kennis zou moeten hebben van het feit dat deze Pakistaanse gezinnen of terugkeerders terugkeerden naar Kas Aziz Khan, terwijl dit niet uw eigen dorp 'Kandagar Ferozabad' betrof. Hetzelfde gold voor de andere projecten in uw regio. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw dorp zich niet ver van Kas Aziz Khan Township en dorp bevindt en dat er verschillende projecten werden geïmplementeerd om de leefbaarheid in uw regio te verbeteren, waarvan één zelfs in Ferozabad. Er kan dan ook verwacht worden dat hierover gesproken zou worden in de regio en dat deze informatie u aldus bekend was. Het feit dat u hier niets over kan zeggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Het is eveneens opmerkelijk dat u dermate weinig kunt vertellen over de Gamberi basis. Hoewel u wist dat er Amerikaanse troepen aanwezig waren in uw district (CGVS I p. 10), verklaarde u niet te weten of ze er een basis hadden. Gevraagd naar basissen in uw district verklaarde u wel dat er een basis in de Gamberi woestijn lag. U verklaarde hier echter niets over te weten. U kon niet vertellen hoever de basis van uw dorp lag. Gevraagd om de basis te situeren, verklaarde u dat deze in Nangarhar, in de richting van 'Surkhrod Square' lag. Het Surkhrod district in Nangarhar ligt ten Zuiden van uw dorp. Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de basis in vogelvlucht ongeveer een zes km van uw dorp zou zijn verwijderd en dat deze nog in uw district ligt. Meer bepaald bevindt FOB Gamberi zich in het Noordoosten, aan de overkant van de Kabulrivier, die iets lager ligt dan uw dorp. De basis zelf is op een helling gebouwd en is iets hoger gelegen dan uw dorp en de weg waarlangs u quasi elke dag naar het Surka Khan rondpunt zou reizen. Het lijkt er dan ook op dat u de basis of toch ten minste de vlakte waarop deze gebouwd was vanuit uw dorp zou kunnen zien. Het feit dat uw verklaringen omtrent de ligging van de basis zo vaag en foutief zijn is dan ook zeer opmerkelijk. Het is eveneens opvallend dat u geen weet heeft van aanvallen of incidenten op de Gamberi basis (CGVS I p. 11). Nochtans blijkt dat er in 2011 een zelfmoordaanslag plaatsvond net buiten de militaire basis waarbij vijf NAVO soldaten en vier

Afghaanse soldaten omkwamen. Dat u hier geen weet van heeft plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op de helling.

Uw advocaat verklaart dat het CGVS niet kan bepalen welke informatie alom bekend moet zijn voor Afghanen en stelt dat informatie in Afghanistan op een andere manier circuleert dan hier, met name 'van horen zeggen'. Dit doet echter geen afbreuk aan het argument hierboven dat de Gamberi basis of toch de omgeving daarrond vanuit uw eigen dorp zichtbaar zou moeten zijn en u op deze manier de ligging beter zou moeten kunnen situeren. De stelling dat informatie in Afghanistan op een andere manier circuleert en dat bepaalde kennis daarom niet van u verwacht kan worden gaat bovendien niet op. Indien er grote, ernstige, opvallende,... incidenten gebeurden kan verwacht worden dat het nieuws hierover in uw regio werd verspreid en u hiervan op de hoogte zou zijn. U gaf zelf immers ook aan dat u nieuws hoorde (over vb. Taliban commandant N.) van horen zeggen van veel anderen en gaf aan dat ook uw vader u vertelde over personen en incidenten in uw regio (CGVS I p. 12). Er kan verwacht worden dat het nieuws omtrent het incident in de basis u ook zou hebben bereikt.

Zo is het zeer opmerkelijk dat u zo weinig informatie kunt geven over de Taliban die aanwezig zou zijn in uw regio. Wanneer gevraagd werd wie de Taliban commandanten waren in uw regio in de periode dat u daar aanwezig was verklaarde u zich drie of vier commandanten te herinneren en vroeg u onmiddellijk hierna aan de PO of die de gouverneur wou weten. Wanneer u vervolgens gevraagd werd over deze Taliban commandanten te vertellen verklaarde u er geen enkele bij naam te kennen. U vertelde dat N. een prominente Talibanleider is. U zou geen andere Taliban kennen. Wanneer u vervolgens naar deze N. werd gevraagd, verklaarde u dat u geen informatie over hem had en kon u slechts vertellen dat hij een slechte persoon is die goede mensen doodt, dat hij actief is in 34 provincies en dat hij uw land heeft verwoest (CGVS I p. 12). U wist niet waarvan N. afkomstig was. Gevraagd hoe u dan over deze N. had gehoord, vertelde u slechts dat België ook een naam was en u deze van veel personen had gehoord. Wederom gevraagd of u dan ook namen kende van andere Talibanleden die actief waren in uw regio in Afghanistan in de periode dat u daar was, verwees u naar een incident dat gebeurde in Kakas, een maand voor het interview en waarbij 15-16 Talibanleden stierven. Uw vader zou u over dit voorval hebben verteld via de telefoon. Uw vader zou u eveneens hebben verteld over 'H.A. en 'Qari R.', bekende Taliban activisten (CGVS I p. 12). Hij zou u via de telefoon niets anders over hen hebben verteld (CGVS I p. 12). U wist wel dat deze commandanten werden gedood tijdens een drone aanval lang voor uw vertrek. U kon verder echter niets over deze aanval vertellen (CGVS II p. 10). Toen u nog in Afghanistan woonde kende u de namen van de Taliban commandanten die toen actief waren. U zou deze ondertussen echter zijn vergeten. Uw verklaringen over de Taliban in uw regio – in het verleden en nu – blijven dan ook uitermate vaag. Indien u daadwerkelijk uw hele leven in Aziz Khan Kas heeft gewoond en uw familie daar tot op heden nog altijd woont, kan dan ook van u verwacht worden dat u op een duidelijk en omstandige manier zou kunnen praten over de veiligheidssituatie in uw regio en de (verschillende) groeperingen en personen die daar de plak zwaai(d)en. Het feit dat uw verklaringen hierover zo vaag blijven, terwijl volgens u de veiligheidssituatie in uw regio niet goed was en de Taliban zelfs invloed had op wat er in uw regio al dan niet gebouwd werd (CGVS II p. 10) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Uw verklaringen over de grote weg die langs uw dorp lag, waren eveneens vaag. Zo verklaarde u dat het niet veilig was om op de weg te rijden omwille van de aanwezigheid van dieven. Gevraagd om concrete voorbeelden te geven van zaken die waren gebeurd op de weg verklaarde u dat er daar incidenten gebeurden, maar dat u zich geen precieze zaken kon herinneren. U vertelde enkel dat jullie 's nachts geweerschoten hoorden. U kon vertellen over een verkeersongeval waarvan u getuige was. U kon zich echter geen andere verkeers- of auto-ongelukken herinneren. U verklaarde dat dit was omdat u geheugenproblemen heeft (CGVS I p. 10). U kon zich wél nog herinneren dat er ongeveer tien dagen voor uw vertrek hevig gevochten werd en dat de hele weg werd geblokkeerd toen er gevochten werd op het Surka Khan rondpunt tussen de aanhangers van Gulaha Sherzai en Abdullah Laghmani (CGVS II p. 9). U kon zich niet herinneren of de weg nog op andere momenten geblokkeerd was. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hevige regens ongeveer twee jaar voor uw vertrek, in 2013, een landverschuiving veroorzaakten waardoor de Daruntatunnel ten minste twee dagen ontoegankelijk werd met duizenden stilstaande wagens aan beide zijden van de tunnel als gevolg. Dat u hier niet naar verwijst is ten zeerste opvallend.

Uw advocaat stelde dat u wel kennis had van andere incidenten of gebeurtenissen die in de beslissing niet hernomen werden en dat van u zeer verregaande kennis wordt vereist. Hoewel u inderdaad spreekt over verschillende gebeurtenissen in uw regio, neemt dit niet weg dat uw kennis over de Taliban uiterst vaag blijft. Er mag van u verwacht worden dat u hier meer over zou kunnen vertellen en dat u zou kunnen

vertellen over concrete voorvallen die plaatsvonden op de weg die naast uw dorp lag, aangezien u verklaarde uw hele leven in uw dorp te hebben gewoond.

Met betrekking tot uw vertrek uit Afghanistan en uw reis naar België kunnen eveneens verschillende vaststellingen worden gedaan.

Zo is het opmerkelijk dat u het moment van uw vertrek enkel volgens de Westerse kalender kan vertellen. U verklaarde dat u Afghanistan had verlaten in de vijfde of de zesde maand van het jaar 2015. Uw vader zou u dit achteraf zo hebben verteld. U wist niet volgens de Afghaanse kalender wanneer u Afghanistan had verlaten. U kon evenmin duiden in welk seizoen u Afghanistan dan verliet. U verklaarde, wanneer hiernaar gevraagd werd, slechts: 'Het weer was niet koud, niet warm', om onmiddellijk daarna te verklaren dat het weer warm was (CGVS I p. 13). Gevraagd of dit dan betekende dat het lente of zomer was, verklaarde u slechts dat u enorm verdrietig was door het verlies van uw broer (CGVS I p. 13). Aangezien er aangenomen kan worden dat – los van de dood van uw broer - de breuk met uw familie en uw vertrek uit Afghanistan, toch enige indruk op u zou hebben achter gelaten, is het dan ook opmerkelijk dat u uw vertrek uit Afghanistan niet beter in de tijd kan duiden.

Verder bleken uw verklaringen over uw reis naar Iran uitermate vaag. U verklaarde dat u het dorp verliet met de hulp van een oude dorpeling. Eerst en vooral is het opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten wie deze dorpeling was. U zou evenmin weten door welke plaatsen u heeft gereisd. Gevraagd hoe lang uw reis naar Nimruz duurde, verklaarde u hierover geen informatie te hebben. U zou het bloed van uw broer voor uw ogen hebben gezien (CGVS I p. 14). Wanneer u gevraagd werd of u door Kabul of Jalalabad passeerde, verklaarde u dat u het bewustzijn was verloren (CGVS I p. 14). Gezien verwacht kan worden dat dergelijke reis toch enige indruk achterlaat op iemand die beweert nog nooit voordien zijn district te hebben verlaten, kan bijgevolg van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde verklaringen zou afleggen over uw reisroute. De vage verklaringen omtrent uw reisroute scheppen dan ook geen duidelijkheid over het moment waarop u vertrok, uw precieze reisweg en de plaats vanwaar u vertrok. Uw vage verklaringen kunnen dan ook niet aannemelijk maken dat u uw reis naar Europa vanuit 'Kandagar Ferozabad' in het Qarghayi district begon.

Uw verklaringen omtrent uw reis en verblijf na uw vertrek uit Afghanistan overtuigden evenmin. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u lang in Iran bent geweest. U zou niet hebben geweten hoe lang u in Iran verbleef, maar zou verbleven hebben onder andere in kleine zalen zonder elektriciteit. Ook tijdens uw onderhoud op het CGVS moest u elk antwoord schuldig blijven wanneer u gevraagd werd hoe lang u in Iran verbleef. U kon niet zeggen of u daar voor een paar dagen, weken of maanden was (CGVS I p. 14-15) en verklaarde opnieuw dat dit kwam omwille van de dood van uw broer. U kon slechts vertellen dat u in Iran in de woestijn sliep (CGVS I p. 14-15). U legde tevens inconsistente verklaringen af over hoe lang u in Turkije zou hebben verbleven. Zo verklaarde u tijdens het overlopen van de DVZ vragenlijst twee maal dat u vijf jaar in Turkije heeft verbleven (DVZ nr. 31 p. 11, DVZ nr. 32 p.12). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u ongeveer vier jaar in Turkije verbleef, of vier jaar plus een paar maand of minder dan vier jaar (CGVS I p. 15). Indien u echter Afghanistan in mei of juni 2015 verliet en u eind augustus 2019 in België aankwam (zie 'Registratie Verzoek tot Internationale Bescherming'), en er aangenomen kan worden dat u enige periode in Servië heeft doorgebracht – bij het overlopen van uw reisroute op de DVZ verklaarde u aanvankelijk dat u een jaar in Servië verbleef, later verklaarde u dat u minder dan een jaar in Servië doorbracht (DVZ nr. 32 p. 12) – kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u vijf jaar in Turkije zou hebben verbleven, maar lijkt het er eerder op dat u minder dan vier jaar in Turkije doorbracht. Dergelijke inconsistenties met betrekking tot de periode na uw vertrek uit Afghanistan en uw reis naar België doen vragen stellen met betrekking tot de door u voorgehouden vertrekdatum uit Afghanistan.

Uw advocaat verklaarde in het verzoekschrift dat u met betrekking tot uw vertrek wel kon vertellen dat het weer warm was en dat u uitlegde waarom u de Westerse kalender gebruikte, met name uw vader had het u op deze manier verteld. Verder verklaarde uw advocaat dat u enorm verdrietig en gechoqueerd was door de dood van uw broer en dat het aannemelijk is dat een dergelijk familiaal incident zijn psychologische tol eist, waardoor u andere gedetailleerde info over uw reis vergat. Het CGVS zou daarenboven buitensporige verwachtingen hebben ten aanzien van u, iemand die ongeschoold is, nooit zijn district heeft verlaten en moeite heeft met data. Er kan evenmin van u verwacht worden dat u in staat zou zijn de namen te geven van de landen waar u doorheen reisde, noch de tijdspanne dat u ergens verbleef, rekening houdend met het feit dat u zich voor de eerste keer in deze regio's begaf. Daarenboven kan niet ernstig aangevoerd worden dat een traumatiserende reis niet gedetailleerd kan worden verteld en aan geloofwaardigheid mist.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat noch uw profiel als analfabeet (cfr. supra), noch de dood van uw broer (cfr. infra) zomaar voor waar kunnen worden aangenomen, waardoor deze dan ook geen verschoning vormen voor uw gebrek aan kennis omtrent de periode van uw vertrek, de naam van de dorpeling met wie u vertrok, uw reisroute... Waar u verklaarde dat uw vader degene was die u volgens de Westerse kalender zou hebben verteld wanneer u was vertrokken, dient opgemerkt te worden dat het zeer opvallend is dat uw vader - die volgens u bonen zou verkopen op het rond punt van Surka Khan (CGVS I p. 7) en woonachtig is in een dorp zonder elektriciteit (CGVS II p. 7) of internet (CGVS I p. 5) bekend zou zijn met de Westerse kalender en over gebeurtenissen met u zou communiceren in de Westerse kalender. Uw advocaat stelt verder dat het CGVS niet kan verwachten dat u enige kennis zou hebben met betrekking tot de landen waar u doorheen zou zijn gereisd en de periode dat u daar zou zijn gebleven omdat u daar voor de eerste keer kwam. In dit opzicht dient opgemerkt te worden dat u wél kennis had van de landen waar u doorheen reisde. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u in Iran had verbleven, in Turkije had gewoond, in Servië was verbleven en één nacht bij de politie in Kroatië doorbracht (DVZ verklaringen nr. 32 p. 12). In deze landen was u niet eerder geweest, noch liggen Servië of Kroatië in de buurt van Afghanistan. Het feit dat u wel de namen van deze landen kent en zich herinnert – in Kroatië was u immers maar één nacht geweest – maar niet de plaatsen waar u doorheen bent gereisd in uw eigen land (en waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat u méér kennis zou hebben dan over de landen in Europa) is opvallend. Zoals hierboven reeds werd gesteld scheppen uw vage verklaringen omtrent uw reisroute geen duidelijkheid over het moment waarop u vertrok, noch over uw precieze reisweg of de plaats vanwaar u vertrok.

Uw advocaat herhaalt (verschillende keren) dat niet verwacht kan worden dat u gedetailleerd zou kunnen vertellen over uw reis omwille van de traumatiserende gebeurtenis die u meemaakte voor uw vertrek en omwille van een traumatiserende reis naar Europa. Er dient echter opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier aantoonbaar dat u traumatiserende ervaringen in uw land van herkomst of onderweg zou hebben meegemaakt en dat u hierdoor niet in staat zou zijn gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot het door u voorgehouden asielrelaas in verband met de dood van uw broer kunnen eveneens enkele vaststellingen gemaakt worden.

Uw verklaringen over de vervolgers van uw broer en hun motieven om hem te doden zijn eerder vaag. Hoewel u aanvankelijk tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst stellig vertelt dat uw broer door de Taliban werd gedood, u voor de Taliban vreest en er ook iemand van de Taliban in hetzelfde meisje was geïnteresseerd, verklaart u later dat er niet bevestigd werd door wie uw broer werd gedood (CGVS vragenlijst nr. 3.4 en 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u dat zowel de Taliban als anderen verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor de dood van uw broer (CGVS I p. 16). De familie van N. had uw vader immers reeds voor de dood van uw broer lastig gevallen. U vermoedde dat deze familie banden had met de Taliban. Wanneer hiernaar gevraagd werd verklaarde u slechts dat verschillende mensen op bezoek gingen bij de familie van N. en dat ze geld genoeg hadden om de dood van uw broer uit te besteden – waaruit echter niet kan blijken dat zij daadwerkelijk banden met de Taliban hadden (CGVS II p. 12-13). Na de dood van uw broer werd uw vader tevens opgebeld door de Taliban. In dit telefoongesprek werd gezegd dat het dit keer uw beurt zou zijn (CGVS I p. 16, CGVS II p. 16). U had echter geen enkel idee waarom de Taliban uw broer zou viseren (CGVS I p. 16). Omwille van deze twijfel is het dan ook opvallend dat u tijdens uw onderhoud op de DVZ aanvankelijk stellig verklaarde dat uw broer door de Taliban werd gedood (CGVS vragenlijst nr. 3.5).

Uw advocaat stelt in het verzoekschrift dat het feit dat u geen bevestiging heeft gekregen van de dader van de moord niet wegneemt dat u ervan overtuigd bent dat de Taliban aan de oorsprong van de moord ligt. De familie van N. had immers banden met de Taliban en de Taliban hadden aangegeven tijdens het telefoongesprek dat u de volgende was. Deze stelling gaat voorbij aan het feit dat u eerst stellig verklaarde

te weten dat de Taliban verantwoordelijk was om daarna te vertellen niet te weten door wie uw broer werd gedood. U verklaarde immers dat zowel de Taliban als anderen verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor de dood van uw broer (CGVS I p. 16). Bovendien bleek u slechts te vermoeden dat de familie van N. banden had met de Taliban.

Uw verklaringen omtrent de problemen die uw familie na de dood van uw broer zou hebben gehad zijn eveneens vaag en weinig consistent. Waar u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw familie na uw vertrek veel problemen had en dat uw vader na uw vertrek twee maal werd gestopt door N. en zijn broers met wie hij voordien problemen had (CGVS I p. 5-6), verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, wanneer u gevraagd werd naar problemen die uw familie had gehad na de dood van uw broer, eenvoudigweg dat dergelijke problemen niet aan u werden verteld en dat u uw familie gezegd had dat zij u dergelijke problemen niet moesten vertellen. Uitdrukkelijk gevraagd of er incidenten geweest waren met de familie van N. na de dood van uw broer verklaarde u opnieuw dat u gevraagd had niet over dergelijke problemen met u te spreken en verklaarde u dat als er problemen waren, u gezegd had hier niets over te zeggen (CGVS II p. 16). Gevraagd of u dan niet wist of er nog problemen waren geweest na de dood van uw broer antwoordde u bevestigend en verklaarde u wederom dat u gezegd had niets over de problemen tegen u te zeggen. Aangezien de dood van uw broer reeds vijf jaar geleden is, is het voor de beoordeling van uw eigen actuele vrees voor vervolging dan ook relevant of uw familie al dan niet problemen heeft gehad na uw vertrek en kan van u verwacht worden dat u zich hiernaar zou hebben geïnformeerd. De inconsistente verklaringen met betrekking tot de problemen die uw familie zou hebben gehad na de dood van uw broer doen bovendien verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Verder zijn uw verklaringen omtrent het meisje waarmee uw broer verloofd was eerder vaag. U wist dat haar naam S. was en dat ze van het dorp Bilo Kalay afkomstig was, maar verklaarde te zijn vergeten tot welke stam ze behoorde (CGVS I p. 17). U zou evenmin weten wat er met haar gebeurd was na de dood van uw broer (CGVS II p. 15). Aangezien jullie problemen in Afghanistan begonnen omwille van de interesse van N. in dit meisje, lijkt het relevant voor de inschatting van uw eigen vrees voor vervolging te weten wat er met haar is gebeurd na de dood van uw broer en of N. al dan niet met haar is kunnen trouwen. Het feit dat u hier niets over weet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

In het verzoekschrift stelde uw advocaat dat uw vader na de moord op zijn zoon nog verdere problemen kreeg met de familie van N. Hij verklaarde dat het aannemelijk was dat er geen verdere uitleg of beschrijving werd gegeven aan u, die geacht werd geen vragen te stellen over deze problematiek. Deze uitleg staat niet met uw eigen verklaringen. Uit uw tweede onderhoud op het CGVS bleek immers dat u degene was die uw familie vroeg om geen informatie te geven. Bovendien gaat de uitleg van uw advocaat voorbij aan de tegenstrijdigheid die werkt opgemerkt tussen uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud. Uw advocaat verklaarde bovendien dat uzelf weinig contact had met S. en er niet meer kennis verwacht kan worden dan haar naam en haar dorp. In een context van levensgevaar zou het bovendien aannemelijk zijn dat u zich niet had geïnformeerd naar het lot van S. om uzelf niet in problemen te brengen. Er dient echter opgemerkt te worden dat u na uw vertrek nog contact had met uw familie en u dus de mogelijkheid had ook nadat u zichzelf in veiligheid had gebracht, naar de situatie van S. te informeren. Indien uw broer daadwerkelijk vermoord werd omwille van zijn verlovings met S. en u omwille van dezelfde problemen bedreigd werd, kan verwacht worden dat u zich zou hebben geïnformeerd naar het verdere verloop van de zaken en de problemen. Dat u uw familie had gevraagd om niets aan u te vertellen is dan ook niet serieus.

Waar uw advocaat in zijn verzoekschrift verwees naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, dient verwezen te worden naar onderstaande paragrafen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de

beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze

reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische

situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u noch een vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw laatste persoonlijk onderhoud op 23 september 2020 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofdte aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Tijdens beide onderhouds op het CGVS verklaarde u dat u geheugenproblemen zou hebben (CGVS I p. 10, CGVS II p. 8). Deze zouden zijn begonnen een paar dagen voor de moord op uw broer. U verklaarde dat u nooit een gelukkig leven had en dat u veel droefheid en ontberingen onderging. Wanneer u echter gevraagd werd of u ooit een dokter bezocht in verband met uw geheugenproblemen, haalde u zelf aan dat het geen groot probleem was, dat u hier niet ongerust over was en dat het normaal was dat u soms zaken vergat (CGVS I p. 10). Indien u daadwerkelijk geheugenproblemen zou hebben die u zouden belemmeren heldere en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw persoonlijke achtergrond en uw relaas, kan echter van u verwacht worden dat u na aankomst in België zo snel mogelijk een dokter zou bezoeken om uw problemen te behandelen en te staven, wat u echter heeft nagelaten te doen.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. Zo legde u de taskara's voor van u en uw vader om uw herkomst uit Laghman aan te tonen.

Met betrekking tot uw taskara dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze opgemaakt werd op de 10de dag van de eerste maand van het jaar 1396, wat overeenstemt met de datum 30 maart 2017, ruim anderhalf jaar na uw voorgehouden vertrek. Dit document kan dan ook geen bewijs vormen voor uw herkomst uit het Qarghayi district te Laghman. Indien u aanwezig was in Afghanistan op het moment dat deze taskara werd uitgereikt, zou dit willen zeggen dat er een enorme tegenstrijdigheid met betrekking tot de periode van uw vertrek uit Afghanistan bestaat. Indien de taskara werd uitgereikt na uw vertrek uit Afghanistan, toont dit document slechts aan dat het niet noodzakelijk is in Qarghayi te verblijven om er een taskara te laten opmaken. Voorts is het opmerkelijk dat deze originele taskara uit 2017 naar u werd opgestuurd door uw vader (CGVS I p. 3), terwijl u tijdens uw onderhoud op de DVZ nog verklaarde dat u uw taskara in Iran was verloren (DVZ vragenlijst nr. 25 p. 10). Indien er in 2017 immers een nieuwe voor u werd aangemaakt, kan dan ook van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte was en dat u dit zou vermelden wanneer u naar uw documenten gevraagd werd.

De taskara van uw vader heeft eveneens onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van uw herkomst uit het Qarghayi district, net als het document van uw stamoudsten in verband met uw problemen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Afghanistan met betrekking tot het verkrijgen van documenten wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert.

Het paspoort van uw vader toont aan dat deze geboren werd in Laghman op 23 augustus 1966 en dat hij in 2019 een paspoort heeft aangevraagd. Uit niets in dit paspoort blijkt echter de huidige woonplaats van uw vader – waardoor het dan ook geen bewijs vormt van uw voorgehouden herkomst. De envelop toont slechts aan dat u documenten werden toegestuurd door uw vader vanuit Jalalabad.

In het verzoekschrift stelde uw advocaat dat u in staat moet zijn eenvoudige vragen te beantwoorden over uw beweerdde streek van herkomst. Uit motieven en het administratief dossier moet blijken dat rekening werd gehouden met het profiel van verzoeker, wat het CGVS niet zou hebben gedaan. Er moet diversiteit bestaan binnen de onderwerpen die door het CGVS werden aangesneden, noch mogen de verwachtingen van het CGVS leiden tot een eis van volledigheid. Het CGVS heeft volgens uw advocaat uw afkomst en nationaliteit eenzijdig geanalyseerd. De beslissing heeft geen rekening gehouden met andere positieve elementen en is partiaal. Het CGVS had meer precieze vragen moeten stellen betreffende Afghanistan en had het profiel en de familiale context van verzoeker veel dieper moeten analyseren. Er werden eveneens te weinig vragen gesteld omtrent de vrees van verzoeker zelf. In het licht hiervan schendt het CGVS het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid.

In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat het CGVS geenszins volledigheid verwacht. Er werden bovendien wel degelijk verschillende onderwerpen in verband met uw herkomst en recente herkomst bevestigd (zoals uw kennis met betrekking tot incidenten die plaatsvonden in uw omgeving, prominente personen, buitenlandse aanwezigheid, ontwikkelingsprojecten,...). De stelling dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de precieze en doorleefde kennis die u wel vertoonde en zich enkel richtte op data en informatie die u niet heeft gemeld, raakt bovendien kant noch wal. Het geheel aan uw verklaringen werd in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd heeft het CGVS vastgesteld dat u enige kennis van uw regio heeft, waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. U kan echter niet aantonen dat vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken in de regio van Aziz Khan Kas zou hebben verbleven.

In uw verzoekschrift stelde uw advocaat dat u al enige tijd in België bent, u hier naar school bent geweest en u zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij en manier van leven. Sinds uw aankomst in België heeft u een totaal ander leven geleid en heeft u uw gedrag hieraan aangepast. Uw advocaat verwees eveneens naar het EASO rapport: 'Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms' van december 2017 en stelde dat veel bronnen bevestigen dat jongeren die een tijdje in Europa hebben geleefd een risico lopen bij terugkeer doordat zij zich aan een nieuwe samenleving hebben aangepast. In verband met de vrees voor verwestering dient verwezen te worden naar bovenstaande paragrafen (cfr. supra), waaruit blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst stelt verzoeker dat hij verschillende documenten heeft overhandigd aan het CGVS om zijn asielrelaas aan te tonen. Hij citeert vervolgens fragmenten uit de bestreden beslissing en repliceert op de weigeringsmotieven van de verwerende partij.

Onder verwijzing naar verschillende persartikels en rapporten gaat verzoeker tot slot in op de veiligheidssituatie alsook de humanitaire en socio-economische omstandigheden in Afghanistan. In dit verband klaagt verzoeker een gebrek aan actuele informatie aan.

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 1 oktober 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan - Country Focus” van dec 2023;
- EUAA “Country guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023; en
- EUAA COI Query “Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van februari 2024.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat

werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. In zoverre verzoeker meent dat er onvoldoende actuele, accurate, volledige en betrouwbare informatie zou voorliggen die toelaat om te komen tot een beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat hij in casu een actuele beoordeling moet maken van verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteed door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”* Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, in casu bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat er in casu een veelheid aan voldoende recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en bijdragen beschikbaar is en door beide partijen worden aangeleverd, die afkomstig is van een breed scala aan bronnen. De beschikbare landeninformatie werd door beide partijen aangevuld en geactualiseerd. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare en omvattende informatie voorligt die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift is doorspekt met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker te worden vervolgd door de taliban wegens de beweerde relatie van zijn broer met een meisje uit het dorp.

5.2. De Raad herinnert eraan dat de medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, inhoudt dat hij samenwerkt

met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoeker dus vooreerst toe alle nodige elementen te verschaffen die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop hij zich beroept en over te kunnen gaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus redelijkerwijze worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn identiteit, achtergrond en verblijfplaatsen in en buiten Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar Europa.

In dit verband wordt beklemtoond dat het bepalen van de werkelijke streek van herkomst en verblijf van belang is wanneer deze regio de plaats is waar een verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst en verblijf in functie waarvan de vrees voor vervolging zal worden onderzocht. Het is daarom essentieel dat verzoeker zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt bij terugkeer te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een risico op ernstige schade, aannemelijk maakt.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verschillende verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

De juridische en materiële situatie van een verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. In het geval van moeilijkheden om een overtuigend bewijs voor te leggen, zal een verzoeker, wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst vormen.

Het komt de verwerende partij en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming zijn nationaliteit en zijn werkelijke regio van herkomst voldoende aantoonst. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land of deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de verwerende partij of de Raad van oordeel zijn dat dit land of deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

5.3. Zoals terecht wordt geoordeeld in de bestreden beslissing, komt verzoeker geenszins tegemoet aan de op hem rustende plicht tot medewerking nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde

plaatsen van eerder verblijf voor zijn komst naar België. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit bezit, maar zij hecht geen geloof aan (1) verzoekers beweerde profiel en (2) verzoekers beweerde verblijf gedurende heel zijn leven in het dorp Kandagar Ferozabad, in de regio Aziz Khan Kas van het district Qarghayi in de provincie Laghman. Daar verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Qarghayi in de provincie Laghman en er voor zijn komst naar België te hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich volgens verzoekers verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan. Daarnaast maakt de verwerende partij nog een aantal vaststellingen met betrekking tot verzoekers vertrek uit Afghanistan en zijn reis naar België alsook over verzoekers voorgehouden asielrelaas inzake de dood van zijn broer.

De verwerende partij motiveert op zeer omstandige wijze aangaande bovenvermelde vaststellingen. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.4. Vooreerst heeft verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd (AD CGVS, map 5 met documenten): een kopie van het paspoort van zijn vader, de taskara van zijn vader, zijn taskara, een brief van de malek van zijn dorp en een envelop waarmee hem deze documenten werden toegestuurd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij verschillende documenten heeft overhandigd om zijn asielrelaas aan te tonen, herinnert de Raad eraan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c); RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet-authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde hebben.

Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (zie verwijzing in de bestreden beslissing, via consulteerbare weblink, COI Focus *“Afghanistan: corruptie en documentenfraude”*, 14 januari 2021 (update)) blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Hieruit volgt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten als erg onzeker geldt en dit omwille van grootschalige corruptie, fraude en vervalsing bij het verkrijgen van officiële Afghaanse overheidsdocumenten of documenten die zijn uitgegeven door andere personen of instanties dan de voormalige overheid, alsook omwille van de inmenging van smokkelnetwerken waardoor de authenticiteit van Afghaanse documenten over het algemeen laag is.

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Gelet op wat voorafgaat, kan aan Afghaanse documenten, zoals aan de identiteitsdocumenten van zijn vader en hemzelf die verzoeker voorlegt, maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht en het gewicht dat eraan zou kunnen worden toegekend moet worden gezien in samenhang met de lage geloofwaardigheid van zijn verklaringen. In deze bemerkt de verwerende partij immers terdege: *“Met betrekking tot uw taskara dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze opgemaakt werd op de 10de dag van de eerste maand van het jaar 1396, wat overeenstemt met de datum 30 maart 2017, ruim anderhalf jaar na uw voorgehouden vertrek. Dit document kan dan ook geen bewijs vormen voor uw herkomst uit het Qarghayi district te Laghman. Indien u aanwezig was in Afghanistan op het moment dat deze taskara werd uitgereikt, zou dit willen zeggen dat er een enorme tegenstrijdigheid met betrekking tot de periode van uw vertrek uit Afghanistan bestaat. Indien de taskara werd uitgereikt na uw vertrek uit Afghanistan, toont dit document slechts aan dat het niet noodzakelijk is in Qarghayi te verblijven om er een taskara te laten opmaken. Voorts is het opmerkelijk dat deze originele taskara uit 2017 naar u werd opgestuurd door uw vader (CGVS I p. 3), terwijl u tijdens uw onderhoud op de DVZ nog verklaarde dat u uw taskara in Iran was verloren (DVZ vragenlijst nr. 25 p. 10). Indien er in 2017 immers een nieuwe voor u werd aangemaakt,*

kan dan ook van u verwacht worden dat u hiervan op de hoogte was en dat u dit zou vermelden wanneer u naar uw documenten gevraagd werd.” Door louter te stellen dat hij nog jong was bij zijn vertrek uit Afghanistan, brengt verzoeker geen concrete elementen of dwingende argumenten bij om deze pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten.

Om dezelfde redenen kan ook aan de taskara van zijn vader slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden gehecht bij het vaststellen van zijn regio van herkomst en het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier volgt dat zulke taskara onvoldoende bewijswaarde heeft, zoals hierboven uiteengezet (zie COI Focus *“Afghanistan: corruptie en documentenfraude”*, 14 januari 2021 (update), p. 25-28) .

Wat betreft het paspoort van zijn vader dient te worden opgemerkt dat dit louter diens identiteit en nationaliteit bevestigt, gegevens die niet worden betwist. Zijn paspoort toont enkel aan dat verzoekers vader werd geboren in de provincie Laghman op 23 augustus 1966 en dat hij in 2019 een paspoort heeft aangevraagd. Uit niets in dit paspoort blijkt echter de huidige woonplaats van verzoekers vader, waardoor het geen bewijs vormt van zijn voorgehouden herkomst (zie infra).

Gelet op de beschikbare landeninformatie over corruptie en documentenfraude in Afghanistan kan aan de brief van de malek aan de dorpsouderen evenzeer slechts een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Bovendien kan deze brief zijn opgesteld door eender wie die eender wat kan verklaren.

Tot slot heeft de envelop die verzoeker neerlegt louter betrekking op de wijze waarop hij deze documenten heeft ontvangen, namelijk dat de documenten werden toegestuurd door zijn vader vanuit Jalalabad.

5.5. Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en beperkte bewijswaarde niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken, in het bijzonder om verzoekers profiel en plaatsen van eerder verblijf voor zijn komst naar België aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet verder worden nagaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen

5.6. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de verwerende partij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn profiel, achtergrond en opleiding.

De verwerende partij wijst er terecht op dat verzoeker geen correct beeld ophangt van **zijn profiel en opleiding** en motiveert op goede gronden als volgt:

“Zo verklaarde u dat u nooit naar school bent geweest (CGVS I p. 5). Wanneer u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u kon lezen en schrijven, verklaarde u dat u zelfs uw eigen naam niet kon schrijven (CGVS I p. 8). Wanneer u dezelfde vraag werd gesteld tijdens uw tweede onderhoud, verklaarde u dat u uw naam een beetje in het Pashtu kon schrijven. Geconfronteerd met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde dat u uw naam slechts met de grootste moeite kon schrijven, en enkel als u op een GSM de verschillende letters van het alfabet kon intypen. U zou uw naam niet met een pen op een schrift kunnen schrijven (CGVS II p. 4). Deze verklaringen zijn niet alleen tegenstrijdig met elkaar, maar ook met de vaststelling dat u uw handtekening met vaste hand (heel nauwgezet en uniform) onder acht documenten in het kader van uw asielprocedure zette (zie ‘bijlage identiteitsdocumenten’, CGVS vragenlijst, DVZ vragenlijst, ‘ontvangstbewijs documenten’, ‘verklaring betreffende vragen om inlichtingen’, ‘verklaring betreffende de woonstkeuze’, ‘ontvangstbewijs vragenlijst’). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u hier leerde om uw naam te schrijven, dat het geen goed schrift is en er een groot verschil qua structuur van schrijven is en dat u niet geschoold bent (CGVS II p. 4). Deze verklaringen vormen echter geen uitleg voor uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw kunnen. Het feit dat u enerzijds verklaarde uw naam niet te kunnen schrijven, terwijl uit de documenten in uw dossier duidelijk blijkt dat u hier wel toe in staat bent, doet vermoeden dat u bepaalde zaken bewust probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties. De vaststelling dat u bepaalde zaken achterhoudt in verband met uw opleidingsniveau wordt verder versterkt door het feit dat u verklaarde na uw vertrek uit Afghanistan nog contact te hebben met ene N., naar wie u spontaan verwees als ‘mijn leraar’: “Ja, ik heb met mijn leraar gesproken, hij werkt

op Gul Pacha Ul Faht school, het is een lyceum". Even later noemde u deze N. nogmaals 'mijn leraar' en zei u dat hij soms naar jullie winkel kwam. Toen u daarop werd gevraagd of dit betekende dat u naar school was geweest – wat in tegenstrijd zou zijn met uw eerdere verklaringen voor de DVZ dat u analfabeet bent en nooit naar school bent geweest – zei u: "Neen, ik ben nooit naar school...", om zich vervolgens tot de tolk te richten en te zeggen: "Hij is onlangs leraar geworden". Op de vraag waarom u deze persoon dan 'mijn leerkracht' noemde, zei u: "Ja, klopt. Hij was mijn leraar, maar ik ben nooit naar school geweest, ik ken hem". Op de vraag hoe u hem kende, antwoordde u: "Zijn huis ligt vlakbij ons huis". Nogmaals gevraagd waarom u hem als uw leerkracht benoemde zei u: "Omdat ik hem ken, hij is [geen] onbekende persoon" (CGVS I, p. 4-5). Deze gang van zaken – waarbij u eerst spontaan en herhaaldelijk zei dat u nog contact had met 'uw leraar' die werkt op een school in uw buurt, om dan, nadat u hierop werd gewezen, deze persoon als een niet onbekende persoon uit de buurt te benoemen – is hoogst opmerkelijk en weinig geloofwaardig en doet opnieuw vermoeden dat u bewust essentiële elementen betreffende uw opleiding en profiel achterhoudt voor de asielinstanties.

(...)

Het verzoekschrift stelt verder dat uw moeite met plaatsnamen, data en het inschatten van periodes duidt op een gebrek aan schoolgang en past bij het aangehaalde profiel. U wist niet wanneer u geboren was, kent uw exacte leeftijd niet, kon het land waarnaar uw moeder was gereisd niet benoemen. U kon tijdens het eerste interview tevens de tolk meermaals niet volgen en had op andere momenten moeite om een gepast antwoord te geven. Er dient echter opgemerkt te worden dat een gebrek aan kennis, het nalaten van het geven van een gepast antwoord, of het niet begrijpen van de tolk, bezwaarlijk als argumenten ter staving van uw profiel als analfabeet kunnen worden aanvaard. Verder wijst uw advocaat op de overtuigende en gedetailleerde verklaringen omtrent uw dagelijkse activiteiten, met name in de winkel van uw vader. Zelfs indien wordt aangenomen dat u effectief geholpen heeft in een winkel, kan hier echter niet uit afgeleid worden dat u niet naar school zou zijn geweest. Er kan immers niet worden ingezien waarom het ene noodzakelijkerwijze het andere zou uitsluiten. Uw advocaat stelde verder dat uw gezin over weinig financiële middelen beschikt, wat past bij uw ongeschooldheid. Net omwille van uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw profiel kan aan deze bewering niet zomaar geloof gehecht worden."

Verzoeker volhardt dat hij niet, minstens zeer weinig, geschoold is, en dat hij tijdens zijn persoonlijke onderhouds bij het CGVS reageerde dat hij de persoon die hij als 'leraar' aanspreekt wel kent maar dat hij nooit naar school is gegaan. Verzoekers wijzigende verklaringen, waarbij hij eerst verklaart dat hij zijn naam niet kan schrijven, daarna verklaart dat hij zijn naam enkel een beetje in het Pashtou kan schrijven, of dat hij zijn naam met de grootste moeite kan schrijven, moeten ook in dit kader worden bekeken.

De Raad stelt vast dat verzoeker een variatie houdt op een betoog dat hij in zijn voorgaand verzoekschrift reeds ontwikkelde. De verwerende partij antwoordt hierover terdege in de bestreden beslissing: "Uw advocaat stelt in zijn verzoekschrift dat werd opgesteld op 10 maart 2021 dat de vraag of u uw naam al dan niet kan schrijven niet relevant is voor het evalueren van de geschooldheid van een profiel. De capaciteit om een naam te schrijven kan immers op elk moment op om het even welke manier zijn ontstaan buiten een schoolopleiding. Hoewel de capaciteit om een naam te schrijven inderdaad niet noodzakelijk te maken heeft met een schoolse opleiding gaat deze opmerking van uw advocaat voorbij aan het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het al dan niet kunnen schrijven van uw naam, noch biedt uw advocaat enige verklaring voor het bestaan van deze inconsistentie. Indien u daadwerkelijk uw naam elders had leren schrijven kan immers verwacht worden dat u dit ook zo zou hebben verklaard. Het feit dat u echter verklaart zelfs uw naam niet te kunnen schrijven, terwijl uit de voorgelegde documenten het tegendeel blijkt, doet vermoeden dat u bepaalde zaken bewust probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties. Nog volgens uw advocaat, zou het CGVS niet in staat zijn te evalueren of uw handtekening goed of slecht (aldus 'met moeite') werd geschreven. Het CGVS stelt slechts vast dat uw handtekening op de verschillende documenten uniform en nauwgezet is, waardoor verondersteld kan worden dat degene die de handtekening zette controle had over de pen. Omtrent het feit dat u N. als uw leraar benoemde, verklaarde uw advocaat dat een benoeming een subjectief element is dat tal van verklaringen kan hebben, buiten de letterlijke betekenis van het woord zelf. U zou zich bovendien zelf nader hebben verklaard. Waarom u telkens naar N. als uw leerkracht verwees, blijkt hier echter niet uit." Door louter zijn verklaringen te herhalen, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die hier een ander licht op werpen.

Verzoeker overtuigt niet waar hij de inconsistenties, tegenstrijdigheden, vaagheden, incoherenties en onaannemelijkheden in zijn verklaringen tracht te vergoelijken door te verwijzen naar een Britse richtlijn waarin wordt gesteld dat rekening moet worden gehouden met het profiel van een verzoeker alsook erop te wijzen dat blijkens academische literatuur "een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten", en dat "wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal". Dit

theoretisch en algemeen betoog omtrent de werking van het geheugen alsook het lange tijdsverloop verschoont immers niet het feit dat hij meerdere incoherente, tegenstrijdige, vage, inconsistente en onaannemelijke verklaringen aflegde over elementen die essentieel zijn in zijn vluchtrelaas en de kern uitmaken van zijn vrees. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om coherente en aannemelijke verklaringen af te leggen omtrent zijn profiel en achtergrond, zijn plaatsen van eerder verblijf en de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen reeds enige tijd geleden plaatsgevonden. De vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden, vaagheden, onaan-nemelijkheden en inconsistenties hebben betrekking op elementen die behoren tot de kern van het vluchtrelaas en betreffen bepalende gegevens en ervaringen in het leven van verzoeker waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen. Uit de gegevens in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat hij geheugenproblemen kent en dat deze hem zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker was tijdens de persoonlijk onderhoud immers in staat om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij brengt evenmin een medisch attest noch enig ander begin van bewijs bij dat aantoonde dat hij daadwerkelijk moeilijkheden zou kennen om zich bepaalde feiten op consistente wijze te herinneren.

In de bestreden beslissing wordt hierover trouwens terecht gesteld:

“Tijdens beide onderhouds op het CGVS verklaarde u dat u geheugenproblemen zou hebben (CGVS I p. 10, CGVS II p. 8). Deze zouden zijn begonnen een paar dagen voor de moord op uw broer. U verklaarde dat u nooit een gelukkig leven had en dat u veel droefheid en ontberingen onderging. Wanneer u echter gevraagd werd of u ooit een dokter bezocht in verband met uw geheugenproblemen, haalde u zelf aan dat het geen groot probleem was, dat u hier niet ongerust over was en dat het normaal was dat u soms zaken vergat (CGVS I p. 10). Indien u daadwerkelijk geheugenproblemen zou hebben die u zouden belemmeren heldere en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw persoonlijke achtergrond en uw relaas, kan echter van u verwacht worden dat u na aankomst in België zo snel mogelijk een dokter zou bezoeken om uw problemen te behandelen en te staven, wat u echter heeft nagelaten te doen.”

Verzoeker verklaarde verder tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud moe te zijn en keelpijn te hebben (NPO 1, p. 9). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij stress te hebben, niet goed geslapen te hebben en stelde hij dat het allemaal een beetje te veel werd (NPO 2, p. 2 en 6). Uit de lezing van de verslagen van de persoonlijke onderhouds blijkt dat hem steunmaatregelen verleend werden. Zo werd hij geïnterviewd door een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen, werd telkens gevraagd hoe verzoeker het stelde en werden indien nodig extra pauzes ingelast. Op geen enkel ogenblik bleek dat verzoekers toestand hem verhinderde om zijn verhaal op een adequate wijze uiteen te zetten, noch deden zich specifieke problemen of moeilijkheden voor. Verzoeker brengt behalve een theoretisch betoog, geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die hierover anders doen denken.

Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs neer met betrekking tot zijn voorgehouden psychologische situatie en toont geenszins in concreto aan dat hij niet in staat is om op volwaardige wijze deel te nemen aan de thans gevoerde procedure, laat staan dat zijn veelvuldige en op essentiële punten incoherente en gebrekkige verklaringen aangaande zijn eigen leven en de door hem ervaren gebeurtenissen zouden zijn ingegeven door psychologische redenen.

Er kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker in staat is coherente en aannemelijke verklaringen af te leggen over zijn profiel en achtergrond, zijn plaatsen van eerder verblijf en de reden van vertrek uit zijn land van herkomst alsook dat hij zijn relaas op een doorleefde wijze weet uiteen te zetten.

Zijn jonge leeftijd op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan kan voorts geen afdoende verklaring bieden voor de vele vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden, vaagheden en onaannemelijkheden in zijn relaas. Verzoeker was toen immers 16 à 17 jaar oud. Ook van een jong persoon kan wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde herinneringen heeft over zijn eigen leven in Afghanistan, met name zijn profiel en achtergrond en zijn plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan en hierover doorleefde verklaringen kan afleggen. Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij op die leeftijd zijn leefomgeving en de voorgehouden gebeurtenissen bewust heeft meegemaakt en dat hij hierover overtuigende verklaringen kan afleggen. Zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan vormt daarom geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid en zijn vage en inconsistente verklaringen. Daarenboven blijkt dat

verzoeker ten tijde van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de persoonlijke onderhouden bij het CGVS reeds meerderjarig was, zodat kan worden verwacht dat hij zijn verklaringen met het inzicht van een volwassene heeft afgelegd. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker doorheen zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS ruim de mogelijkheid kreeg zijn persoonlijke situatie en vluchtrelaas toe te lichten. Er werden hem zowel gerichte als open vragen gesteld waarbij uitvoerig werd ingegaan op zijn eigen ervaringen. Noch uit de persoonlijke onderhouden, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. In elk geval toont verzoeker dit niet aan. In elk geval toont verzoeker dit met een loutere verwijzing naar de Asylum Instructions van UKBA niet aan.

De pertinente motieven uit de bestreden beslissing blijven daarom gehandhaafd en worden integraal overgenomen.

5.7. Vervolgens stelt de verwerende partij terdege vast dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde plaatsen van eerder verblijf voor zijn komst naar België niet kunnen overtuigen.

In het bijzonder wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf gedurende zijn hele leven in het dorp Kandagar Ferozabad, in de regio Aziz Khan Kas van het district Qarghayi in de provincie Laghman.

In voorliggend verzoekschrift wenst verzoeker te benadrukken dat de verwerende partij manifest buitensporige verwachtingen heeft met betrekking tot zijn geografische kennis, te meer verzoeker ongeschoold is, hij nog minderjarig was toen hij Afghanistan verliet en hij enkele jaren in Turkije heeft verbleven. Verzoeker onderstreept ook dat, hoewel hij het districtscentrum niet kon situeren, hij wel verschillende andere plaatsen correct heeft gesitueerd.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij niet ontkent dat verzoeker een zekere geografische kennis heeft van de regio, maar dit werpt geen ander licht op het geheel aan vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en gebreken in verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn profiel en achtergrond alsook plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan, het gebrek aan ondersteunende documenten en de zeer beperkte bewijswaarde van de voorgelegde stukken. Er wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op de belangrijke hiaten in zijn kennis, waardoor ernstig wordt getwijfeld aan verzoekers bewering dat hij daar zijn hele leven, vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Afghanistan op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken zou hebben verbleven. Hoewel verzoeker aldus enige geografische kennis heeft over de regio, zoals personen of plaatsen, neemt dit niet weg dat hij over andere belangwekkende elementen bijzonder weinig of zelfs geen kennis heeft. Er mag van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer zou kunnen vertellen over bepaalde plaatsen, gebeurtenissen en personen, aangezien hij verklaarde zijn hele leven in zijn dorp te hebben gewoond. Dit geldt nog meer wanneer verzoeker verklaart er zelf geweest te zijn, zoals bijvoorbeeld wat betreft het districtscentrum of het Sukr Khan rondpunt.

Dat verzoeker nog minderjarig was bij vertrek uit Afghanistan en daarna meer dan vier jaar in Turkije heeft gewoond, kan niet als verschoningsgrond dienen. Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij op die leeftijd zijn leefomgeving en de voorgehouden gebeurtenissen bewust heeft meegemaakt en dat hij overtuigende verklaringen kan afleggen over bepaalde plaatsen, personen en incidenten. Zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan vormt bijgevolg geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid en zijn vage en inconsistente verklaringen. Ook verzoekers betoog dat hij ongeschoold is, kan niet zomaar worden gevolgd. Zoals de verwerende partij terdege opmerkt kan dit niet zomaar voor waar worden aangenomen (zie supra), waardoor deze leeftijd geen verschoning kan vormen voor zijn gebrek aan kennis over bepaalde elementen van zijn vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen af kan leggen over zijn eigen leven, leefomgeving en de gebeurtenissen die volgens hem de aanleiding waren van zijn vertrek uit Afghanistan. Overigens, ook een beperkte scholing houdt niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast – minstens wordt dit niet aangetoond – of dat deze verzoeker zou verhinderen zijn leefwereld en eigen ervaringen uiteen te zetten. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er ten aanzien van zijn feitelijke kennis over zijn onmiddellijke en ruimere leefomgeving alsook zijn persoonlijk leven buitensporige verwachtingen zouden zijn gesteld.

In die zin wordt in de bestreden beslissing nog aangestipt:

“In het verzoekschrift stelde uw advocaat dat u in staat moet zijn eenvoudige vragen te beantwoorden over uw beweerde streek van herkomst. Uit motieven en het administratief dossier moet blijken dat

rekening werd gehouden met het profiel van verzoeker, wat het CGVS niet zou hebben gedaan. Er moet diversiteit bestaan binnen de onderwerpen die door het CGVS werden aangesneden, noch mogen de verwachtingen van het CGVS leiden tot een eis van volledigheid. Het CGVS heeft volgens uw advocaat uw afkomst en nationaliteit eenzijdig geanalyseerd. De beslissing heeft geen rekening gehouden met andere positieve elementen en is partiaal. Het CGVS had meer precieze vragen moeten stellen betreffende Afghanistan en had het profiel en de familiale context van verzoeker veel dieper moeten analyseren. Er werden eveneens te weinig vragen gesteld omtrent de vrees van verzoeker zelf. In het licht hiervan schendt het CGVS het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid.

In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat het CGVS geenszins volledigheid verwacht. Er werden bovendien wel degelijk verschillende onderwerpen in verband met uw herkomst en recente herkomst bevraagd (zoals uw kennis met betrekking tot incidenten die plaatsvonden in uw omgeving, prominente personen, buitenlandse aanwezigheid, ontwikkelingsprojecten,...). De stelling dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de precieze en doorleefde kennis die u wel vertoonde en zich enkel richtte op data en informatie die u niet heeft gemeld, raakt bovendien kant noch wal. Het geheel aan uw verklaringen werd in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd heeft het CGVS vastgesteld dat u enige kennis van uw regio heeft, waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. U kan echter niet aantonen dat vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken in de regio van Aziz Khan Kas zou hebben verbleven."

Volgende motieven uit de bestreden beslissing blijven bijgevolg gehandhaafd:

"Hoewel u een zekere geografische kennis heeft van de regio, waardoor het mogelijk lijkt dat u een zekere band met deze regio hebt of dat u mogelijk ooit daar gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven, dient anderzijds te worden gewezen op belangrijke hiaten die bestaan in uw kennis, waardoor ernstig kan worden getwijfeld aan uw bewering dat u daar uw hele leven, vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken zou hebben verbleven.

Zo bent u in staat verschillende stammen in de regio op te noemen, weet u dat er Pashai in uw district wonen, vermeldt u het Gul Pacha Ul Faht Lyceum en weet u dat dit een bekende Afghaanse poët is, noemt u verschillende dorpen in uw omgeving en kan u deze correct situeren, en geeft u verschillende namen van prominente figuren uit uw regio. U kon de omgeving van Surka Khan rondpunt beschrijven en vertellen naar waar de verschillende wegen van dat kruispunt leiden. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u dat één van de wegen van het Surka Khan rondpunt tot aan het districtscentrum leidt en noemt u enkele dorpen die langs deze weg zouden liggen (CGVS II p. 6). In dat opzicht is het echter zeer opvallend dat u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS het districtscentrum niet beter kan situeren. Wanneer u voor een eerste maal gevraagd werd in welke richting het districtscentrum lag, vertelde u slechts dat het tot Qarghayi district behoort. Gevraagd of het districtscentrum dan aan de kant van zonsopgang of zonsondergang lag, gezien vanuit uw dorp, verklaarde u dat het vlakbij het Sukr Khan rondpunt ligt. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Wanneer u dezelfde vraag opnieuw werd gesteld moest u elk antwoord schuldig blijven (CGVS I p. 6-7). Nochtans kan van u verwacht worden dat u zou weten waar het districtscentrum zou liggen, aangezien u zelf elke dag bonen en noten zou verkopen aan het Surka Khan rondpunt (CGVS I p. 8) en u zelf éénmaal in het districtscentrum zou zijn geweest (CGVS I p. 6). Het feit dat u het districtscentrum aanvankelijk slechts zo foutief en vaag kan situeren en dit terwijl u er zelf zou zijn geweest, is zeer opmerkelijk en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Uzelf verklaarde dat u uw hele leven in het dorp 'Kandagar Ferozabad' hebt gewoond. U noemde correct Miabanda, Koshian en Mansour als dorpen in de omgeving die richting Nangarhar lagen. Het dorp Pirzabad zou naast uw dorp liggen, aan de andere kant van de grote weg (CGVS II p. 7, 9). Het is echter opmerkelijk dat u met dergelijk gemak omliggende dorpen opsomt, maar niet bekend bent met verscheidene andere dorpen die zich, iets verder van de grote weg af, maar nog altijd in uw omgeving, bevinden. Zo zou u niet gehoord hebben van Haidar Banda (CGVS I p. 11), dat aan de overkant van de grote weg in de richting van Nangarhar ligt. De dorpen Kulalan en Darzeyan, beiden gelegen aan de overkant van de grote weg, tegen de rivier aan kende u evenmin (CGVS I p. 11). Volgens verscheidene kaarten zou er tussen uw dorp 'Kandagar Ferozabad' en het dorp 'Pirzabad' een ander, kleiner dorp liggen. Dit dorp wordt de namen 'Banda Mahr Dail' en 'Qal'ah-ye Asmatullah' gegeven. Wanneer deze twee namen werden genoemd tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u ze echter niet te kennen (CGVS II p. 8). Het feit dat u nog nooit van bovenstaande dorpen zou hebben gehoord is des te opvallender gezien u de plaats 'Taragar', die volgens verscheidene kaarten verder van uw dorp is gesitueerd dan hierboven vermelde plaatsen, zelf benoemt en verklaart dat dit een subdorp is van uw eigen dorp (CGVS I p. 6). Deze bevinding doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.

Uw advocaat verklaarde in het verzoekschrift dat de kennis van bepaalde dorpen niet logischerwijze gelinkt is aan logica, maar aan persoonlijke ervaringen in uw leven, waardoor u bepaalde plaatsen wel en andere niet zou kennen. Uw advocaat stelt verder dat het CGVS buitensporige verwachtingen heeft omtrent geografische kennis, dat het voor u de eerste keer was dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende en u ondergeschikt werd aan dergelijke ondervragingen in het bijzijn van onbekende personen. In dit opzicht kan gesteld worden dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk werd uitgelegd hoe het gehoor zou verlopen en wat er van u verwacht werd (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2). Uw advocaat stelt verder dat u wel kennis heeft van de woestijnen in uw regio, het rond punt met de afslagen, de brug, de dorpen van een bepaalde weg in de afslag, de weg van Adrimzai naar Kamalkhel en dan Othkel en dat u Tor Gar kan situeren. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat deze plaatsen allemaal verder van uw dorp gelegen zijn. Deze vaststelling neemt niet weg dat u de plaatsen die dicht bij uw dorp liggen - Haidar Banda, Darzeyan, Banda Mahr Dail,... liggen immers allemaal op een straal van minder dan 2 km van uw dorp - niet zou kennen. Banda Mahr Dail ligt zelfs onderweg naar Pirzabad. Zelfs indien u nog nooit in deze dorpen zou zijn geweest, kan van u verondersteld worden dat u wel over deze plaatsen zou hebben gehoord."

Wat betreft verzoekers beperkte kennis met betrekking tot teruggekeerde families uit Pakistan, wenst hij te verduidelijken dat, zelfs als zijn vader hierover zou hebben gesproken, hij op jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten en dit gegeven ook geen impact heeft uitgemaakt op zijn leven. Verzoeker meent dan ook dat dit geen element is dat hij diende te onthouden. Echter wordt in de bestreden beslissing op pertinente wijze door de verwerende partij het volgende opgemerkt: *"Het is verder merkwaardig dat u niet lijkt te weten dat er zich in de regio Kas Aziz Khan veel families die zijn uit Pakistan vestigden vanaf 2002. Wanneer u initieel gevraagd wordt welke mensen er in uw regio wonen, sprak u over verschillende stammen zoals Chaparkhel, Kolalyan, Jolayan en Rustamkhel. U verklaarde dat er ook mensen van andere plaatsen naar uw regio zouden komen om er een huis te bouwen op de gronden die daar liggen. U zou echter niet weten vanwaar deze mensen afkomstig waren. Wanneer u gevraagd werd of er mensen vanuit andere provincies of vanuit het buitenland naar uw regio kwamen verklaarde u van niet. Specifiek gevraagd naar Afghanen die zich in de regio vestigen na een verblijf in Pakistan, geeft u aan hier niets van gezien of gehoord te hebben (CGVS II p. 7-8). Gevraagd of u dan niet gehoord heeft van het feit dat er veel teruggekeerde families en personen uit Pakistan in Kas Aziz Khan wonen, verklaart u het zich niet te herinneren (CGVS II p. 8). Uw uitspraken hieromtrent zijn opmerkelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat er in 2013 in Kas Aziz Khan, de regio waarvan u afkomstig bent, ongeveer 4000 families leefden, waarvan ongeveer 800 terugkeerders in Kas Aziz Khan dorp zelf woonden (ofwel bij familieleden ofwel zelf een huis huurden) en waarvan ongeveer 300 families in de Kas Aziz Khan New Township woonden."*

Dat verzoeker hierover niks kan zeggen, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Er kan worden verwacht dat hierover gesproken zou worden in de regio, en niet enkel door zijn vader, en dat deze informatie hem aldus bekend was.

Dit geldt te meer nu de komst van deze families heeft geleid tot heel wat projecten in de regio, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld:

"Verder blijkt uit de informatie voorhanden dat heel wat projecten op poten werden gesteld om de levensomstandigheden in de regio te verbeteren. Zo werd er eind 2012 een micro hydro krachtcentrale gebouwd in Feroz Abad die ongeveer 400 families van elektriciteit zou voorzien. Verder werden er eind 2012 40 straatlampen op zonne-energie geïnstalleerd in het Kas Aziz Khan dorp en Township (ncro Annual report p. 6, 13-16). Wanneer u tijdens uw eerste interview op het CGVS werd gevraagd naar constructieprojecten in uw regio, verklaarde u slechts dat Abdul Jabar Naeemi (voormalige gouverneur van Laghman) veel dingen in het provinciaal centrum bouwde, maar dat u niets wist van projecten in ruraal gebied (CGVS I p. 14). Verder verklaarde u dat er in uw dorp, noch in de omgeving elektriciteit was en dat enkel rijkere mensen over een generator beschikten (CGVS II p. 7). Het feit dat u niet van dergelijke projecten in uw regio heeft gehoord, en dat de aanwezigheid van zoveel teruggekeerde families uit Pakistan u onbekend zou zijn, ondergraaft uw voorgehouden herkomst uit deze regio.

Uw advocaat stelt in het verzoekschrift dat u wist dat andere mensen naar uw regio kwamen om een huis te bouwen op de grond en dat deze kennis volstaat. Uw advocaat ziet niet in waarom u kennis zou moeten hebben van het feit dat deze Pakistaanse gezinnen of terugkeerders terugkeerden nr Kas Aziz Khan, terwijl dit niet uw eigen dorp 'Kandagar Ferozabad' betrof. Hetzelfde gold voor de andere projecten in uw regio. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw dorp zich niet ver van Kas Azis Khan Township en dorp bevindt en dat er verschillende projecten werden geïmplementeerd om de leefbaarheid in uw regio te verbeteren, waarvan één zelfs in Ferozabad. Er kan dan ook verwacht worden dat hierover gesproken

zou worden in de regio en dat deze informatie u aldus bekend was. Het feit dat u hier niets over kan zeggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.”

Waar verzoeker ten aanzien van zijn gebrekkige kennis over de Gamberi-basis, de aanwezigheid van taliban in zijn regio en de grote weg die langs zijn dorp lag, nogmaals zeer algemeen en summier verwijst naar zijn minderjarigheid bij vertrek uit Afghanistan en zijn verblijf in Turkije, verwijst de Raad naar wat hierboven reeds werd geoordeeld. Het feit dat verzoekers verklaringen hierover zo vaag blijven, terwijl volgens hem de veiligheidssituatie in zijn regio niet goed was, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst. Aldus weet verzoeker geen afbreuk te doen aan volgende terechte motieven in de bestreden beslissing: *“Het is eveneens opmerkelijk dat u dermate weinig kunt vertellen over de Gamberi basis. Hoewel u wist dat er Amerikaanse troepen aanwezig waren in uw district (CGVS I p. 10), verklaarde u niet te weten of ze er een basis hadden. Gevraagd naar basissen in uw district verklaarde u wel dat er een basis in de Gamberi woestijn lag. U verklaarde hier echter niets over te weten. U kon niet vertellen hoever de basis van uw dorp lag. Gevraagd om de basis te situeren, verklaarde u dat deze in Nangarhar, in de richting van ‘Surkhrod Square’ lag. Het Surkhrod district in Nangarhar ligt ten Zuiden van uw dorp. Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de basis in vogelvlucht ongeveer een zes km van uw dorp zou zijn verwijderd en dat deze nog in uw district ligt. Meer bepaald bevindt FOB Gamberi zich in het Noordoosten, aan de overkant van de Kabulrivier, die iets lager ligt dan uw dorp. De basis zelf is op een helling gebouwd en is iets hoger gelegen dan uw dorp en de weg waarlangs u quasi elke dag naar het Surka Khan rondpunt zou reizen. Het lijkt er dan ook op dat u de basis of toch ten minste de vlakte waarop deze gebouwd was vanuit uw dorp zou kunnen zien. Het feit dat uw verklaringen omtrent de ligging van de basis zo vaag en foutief zijn is dan ook zeer opmerkelijk. Het is eveneens opvallend dat u geen weet heeft van aanvallen of incidenten op de Gamberi basis (CGVS I p. 11). Nochtans blijkt dat er in 2011 een zelfmoordaanslag plaatsvond net buiten de militaire basis waarbij vijf NAVO soldaten en vier Afghaanse soldaten omkwamen. Dat u hier geen weet van heeft plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op de helling. Uw advocaat verklaart dat het CGVS niet kan bepalen welke informatie alom bekend moet zijn voor Afghanen en stelt dat informatie in Afghanistan op een andere manier circuleert dan hier, met name ‘van horen zeggen’. Dit doet echter geen afbreuk aan het argument hierboven dat de Gamberi basis of toch de omgeving daarrond vanuit uw eigen dorp zichtbaar zou moeten zijn en u op deze manier de ligging beter zou moeten kunnen situeren. De stelling dat informatie in Afghanistan op een andere manier circuleert en dat bepaalde kennis daarom niet van u verwacht kan worden gaat bovendien niet op. Indien er grote, ernstige, opvallende, ... incidenten gebeuren kan verwacht worden dat het nieuws hierover in uw regio werd verspreid en u hiervan op de hoogte zou zijn. U gaf zelf immers ook aan dat u nieuws hoorde (over vb. Taliban commandant Nasibullah) van horen zeggen van veel anderen en gaf aan dat ook uw vader u vertelde over personen en incidenten in uw regio (CGVS I p. 12). Er kan verwacht worden dat het nieuws omtrent het incident in de basis u ook zou hebben bereikt.*

Zo is het zeer opmerkelijk dat u zo weinig informatie kunt geven over de Taliban die aanwezig zou zijn in uw regio. Wanneer gevraagd werd wie de Taliban commandanten waren in uw regio in de periode dat u daar aanwezig was verklaarde u zich drie of vier commandanten te herinneren en vroeg u onmiddellijk hierna aan de PO of die de gouverneur wou weten. Wanneer u vervolgens gevraagd werd over deze Taliban commandanten te vertellen verklaarde u er geen enkele bij naam te kennen. U vertelde dat N. een prominente Talibanleider is. U zou geen andere Taliban kennen. Wanneer u vervolgens naar deze N. werd gevraagd, verklaarde u dat u geen informatie over hem had en kon u slechts vertellen dat hij een slechte persoon is die goede mensen doodt, dat hij actief is in 34 provincies en dat hij uw land heeft verwoest (CGVS I p. 12). U wist niet waarvan N. afkomstig was. Gevraagd hoe u dan over deze N. had gehoord, vertelde u slechts dat België ook een naam was en u deze van veel personen had gehoord. Wederom gevraagd of u dan ook namen kende van andere Talibanleden die actief waren in uw regio in Afghanistan in de periode dat u daar was, verwees u naar een incident dat gebeurde in Kakas, een maand voor het interview en waarbij 15-16 Talibanleden stierven. Uw vader zou u over dit voorval hebben verteld via de telefoon. Uw vader zou u eveneens hebben verteld over ‘H.A. en ‘Qari R.’, bekende Taliban activisten (CGVS I p. 12). Hij zou u via de telefoon niets anders over hen hebben verteld (CGVS I p. 12). U wist wel dat deze commandanten werden gedood tijdens een drone aanval lang voor uw vertrek. U kon verder echter niets over deze aanval vertellen (CGVS II p. 10). Toen u nog in Afghanistan woonde kende u de namen van de Taliban commandanten die toen actief waren. U zou deze ondertussen echter zijn vergeten. Uw verklaringen over de Taliban in uw regio – in het verleden en nu – blijven dan ook uitermate vaag. Indien u daadwerkelijk uw hele leven in Aziz Khan Kas heeft gewoond en uw familie daar tot op heden nog altijd woont, kan dan ook van u verwacht worden dat u op een duidelijk en omstandige manier zou kunnen praten over de veiligheidssituatie in uw regio en de (verschillende) groeperingen en personen die daar de plak zwaai(d)en. Het feit dat uw verklaringen hierover zo vaag blijven, terwijl volgens u de veiligheidssituatie in uw regio niet goed was en de Taliban zelfs invloed had op wat er in uw regio al dan

niet gebouwd werd (CGVS II p. 10) doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Uw verklaringen over de grote weg die langs uw dorp lag, waren eveneens vaag. Zo verklaarde u dat het niet veilig was om op de weg te rijden omwille van de aanwezigheid van dieven. Gevraagd om concrete voorbeelden te geven van zaken die waren gebeurd op de weg verklaarde u dat er daar incidenten gebeurden, maar dat u zich geen precieze zaken kon herinneren. U vertelde enkel dat jullie 's nachts geweerschoten hoorden. U kon vertellen over een verkeersongeval waarvan u getuige was. U kon zich echter geen andere verkeers- of auto-ongelukken herinneren. U verklaarde dat dit was omdat u geheugenproblemen heeft (CGVS I p. 10). U kon zich wél nog herinneren dat er ongeveer tien dagen voor uw vertrek hevig gevochten werd en dat de hele weg werd geblokkeerd toen er gevochten werd op het Surka Khan rondpunt tussen de aanhangers van Gulaha Sherzai en Abdullah Laghmani (CGVS II p. 9). U kon zich niet herinneren of de weg nog op andere momenten geblokkeerd was. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hevige regens ongeveer twee jaar voor uw vertrek, in 2013, een landverschuiving veroorzaakten waardoor de Daruntatunnel ten minste twee dagen ontoegankelijk werd met duizenden stilstaande wagens aan beide zijden van de tunnel als gevolg. Dat u hier niet naar verwijst is ten zeerste opvallend.

Uw advocaat stelde dat u wel kennis had van andere incidenten of gebeurtenissen die in de beslissing niet hernomen werden en dat van u zeer verregaande kennis wordt vereist. Hoewel u inderdaad spreekt over verschillende gebeurtenissen in uw regio, neemt dit niet weg dat uw kennis over de Taliban uiterst vaag blijft. Er mag van u verwacht worden dat u hier meer over zou kunnen vertellen en dat u zou kunnen vertellen over concrete voorvallen die plaatsvonden op de weg die naast uw dorp lag, aangezien u verklaarde uw hele leven in uw dorp te hebben gewoond."

5.8. Wat betreft zijn vertrek uit Afghanistan en zijn reis naar België wordt in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd als volgt:

"Zo is het opmerkelijk dat u het moment van uw vertrek enkel volgens de Westerse kalender kan vertellen. U verklaarde dat u Afghanistan had verlaten in de vijfde of de zesde maand van het jaar 2015. Uw vader zou u dit achteraf zo hebben verteld. U wist niet volgens de Afghaanse kalender wanneer u Afghanistan had verlaten. U kon evenmin duiden in welk seizoen u Afghanistan dan verliet. U verklaarde, wanneer hiernaar gevraagd werd, slechts: 'Het weer was niet koud, niet warm', om onmiddellijk daarna te verklaren dat het weer warm was (CGVS I p. 13)."

Verzoekers betoog dat dit toch een voldoende antwoord is op de vraag, vormt geen dienstig verweer op volgende terechte bevinding in de bestreden beslissing: "Gevraagd of dit dan betekende dat het lente of zomer was, verklaarde u slechts dat u enorm verdrietig was door het verlies van uw broer (CGVS I p. 13). Aangezien er aangenomen kan worden dat – los van de dood van uw broer - de breuk met uw familie en uw vertrek uit Afghanistan, toch enige indruk op u zou hebben achter gelaten, is het dan ook opmerkelijk dat u uw vertrek uit Afghanistan niet beter in de tijd kan duiden."

Vervolgens wordt nog pertinent aangestipt:

"Verder bleken uw verklaringen over uw reis naar Iran uitermate vaag. U verklaarde dat u het dorp verliet met de hulp van een oude dorpeling. Eerst en vooral is het opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten wie deze dorpeling was. U zou evenmin weten door welke plaatsen u heeft gereisd. Gevraagd hoe lang uw reis naar Nimruz duurde, verklaarde u hierover geen informatie te hebben. U zou het bloed van uw broer voor uw ogen hebben gezien (CGVS I p. 14). Wanneer u gevraagd werd of u door Kabul of Jalalabad passeerde, verklaarde u dat u het bewustzijn was verloren (CGVS I p. 14). Gezien verwacht kan worden dat dergelijke reis toch enige indruk achterlaat op iemand die beweert nog nooit voordien zijn district te hebben verlaten, kan bijgevolg van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde verklaringen zou afleggen over uw reisroute. De vage verklaringen omtrent uw reisroute scheppen dan ook geen duidelijkheid over het moment waarop u vertrok, uw precieze reisweg en de plaats vanwaar u vertrok. Uw vage verklaringen kunnen dan ook niet aannemelijk maken dat u uw reis naar Europa vanuit 'Kandagar Ferozabad' in het Qarghayi district begon.

Uw verklaringen omtrent uw reis en verblijf na uw vertrek uit Afghanistan overtuigden evenmin. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u lang in Iran bent geweest. U zou niet hebben geweten hoe lang u in Iran verbleef, maar zou verbleven hebben onder andere in kleine zalen zonder elektriciteit. Ook tijdens uw onderhoud op het CGVS moest u elk antwoord schuldig blijven wanneer u gevraagd werd hoe lang u in Iran verbleef. U kon niet zeggen of u daar voor een paar dagen, weken of maanden was (CGVS I p. 14-15) en verklaarde opnieuw dat dit kwam omwille van de dood van uw broer. U kon slechts vertellen dat u in Iran in de woestijn sliep (CGVS I p. 14-15). U legde tevens inconsistente verklaringen af over hoe lang u in Turkije zou hebben verbleven. Zo verklaarde u tijdens het overlopen van de DVZ vragenlijst twee maal dat u vijf jaar in Turkije heeft verbleven (DVZ nr. 31 p. 11, DVZ nr. 32 p.12). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer

dat u ongeveer vier jaar in Turkije verbleef, of vier jaar plus een paar maand of minder dan vier jaar (CGVS I p. 15). Indien u echter Afghanistan in mei of juni 2015 verliet en u eind augustus 2019 in België aankwam (zie 'Registratie Verzoek tot Internationale Bescherming'), en er aangenomen kan worden dat u enige periode in Servië heeft doorgebracht – bij het overlopen van uw reisroute op de DVZ verklaarde u aanvankelijk dat u een jaar in Servië verbleef, later verklaarde u dat u minder dan een jaar in Servië doorbracht (DVZ nr. 32 p. 12) – kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u vijf jaar in Turkije zou hebben verbleven, maar lijkt het er eerder op dat u minder dan vier jaar in Turkije doorbracht. Dergelijke inconsistenties met betrekking tot de periode na uw vertrek uit Afghanistan en uw reis naar België doen vragen stellen met betrekking tot de door u voorgehouden vertrekdatum uit Afghanistan."

Uw advocaat verklaarde in het verzoekschrift dat u met betrekking tot uw vertrek wel kon vertellen dat het weer warm was en dat u uitlegde waarom u de Westerse kalender gebruikte, met name uw vader had het u op deze manier verteld. Verder verklaarde uw advocaat dat u enorm verdrietig en gechoqueerd was door de dood van uw broer en dat het aannemelijk is dat een dergelijk familiaal incident zijn psychologische tol eist, waardoor u andere gedetailleerde info over uw reis vergat. Het CGVS zou daarenboven buitensporige verwachtingen hebben ten aanzien van u, iemand die ongeschoold is, nooit zijn district heeft verlaten en moeite heeft met data. Er kan evenmin van u verwacht worden dat u in staat zou zijn de namen te geven van de landen waar u doorheen reisde, noch de tijdspanne dat u ergens verbleef, rekening houdend met het feit dat u zich voor de eerste keer in deze regio's begaf. Daarenboven kan niet ernstig aangevoerd worden dat een traumatiserende reis niet gedetailleerd kan worden verteld en aan geloofwaardigheid mist.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat noch uw profiel als analfabeet (cfr. supra), noch de dood van uw broer (cfr. infra) zomaar voor waar kunnen worden aangenomen, waardoor deze dan ook geen verschoning vormen voor uw gebrek aan kennis omtrent de periode van uw vertrek, de naam van de dorpeling met wie u vertrok, uw reisroute... Waar u verklaarde dat uw vader degene was die u volgens de Westerse kalender zou hebben verteld wanneer u was vertrokken, dient opgemerkt te worden dat het zeer opvallend is dat uw vader - die volgens u bonen zou verkopen op het rond punt van Surka Khan (CGVS I p. 7) en woonachtig is in een dorp zonder elektriciteit (CGVS II p. 7) of internet (CGVS I p. 5) bekend zou zijn met de Westerse kalender en over gebeurtenissen met u zou communiceren in de Westerse kalender. Uw advocaat stelt verder dat het CGVS niet kan verwachten dat u enige kennis zou hebben met betrekking tot de landen waar u doorheen zou zijn gereisd en de periode dat u daar zou zijn gebleven omdat u daar voor de eerste keer kwam. In dit opzicht dient opgemerkt te worden dat u wél kennis had van de landen waar u doorheen reisde. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u in Iran had verbleven, in Turkije had gewoond, in Servië was verbleven en één nacht bij de politie in Kroatië doorbracht (DVZ verklaringen nr. 32 p. 12). In deze landen was u niet eerder geweest, noch liggen Servië of Kroatië in de buurt van Afghanistan. Het feit dat u wel de namen van deze landen kent en zich herinnert – in Kroatië was u immers maar één nacht geweest – maar niet de plaatsen waar u doorheen bent gereisd in uw eigen land (en waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat u méér kennis zou hebben dan over de landen in Europa) is opvallend. Zoals hierboven reeds werd gesteld scheppen uw vage verklaringen omtrent uw reisroute geen duidelijkheid over het moment waarop u vertrok, noch over uw precieze reisweg of de plaats vanwaar u vertrok."

In zijn verzoekschrift haalt verzoeker aan dat het verlies van zijn broer een enorm trauma heeft veroorzaakt. Dit betoog is evenwel niets meer dan een andere variatie op wat reeds in een eerder verzoekschrift werd aangehaald en doet bijgevolg geen afbreuk aan volgende terechte motieven in de bestreden beslissing: "Uw advocaat herhaalt (verschillende keren) dat niet verwacht kan worden dat u gedetailleerd zou kunnen vertellen over uw reis omwille van de traumatiserende gebeurtenis die u meemaakte voor uw vertrek en omwille van een traumatiserende reis naar Europa. Er dient echter opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier aantoonst dat u traumatiserende ervaringen in uw land van herkomst of onderweg zou hebben meegemaakt en dat u hierdoor niet in staat zou zijn gedetailleerde verklaringen af te leggen."

Waar de verwerende partij opmerkt dat verzoeker het moment van zijn vertrek uit Afghanistan enkel volgens de Westerse kalender kan vertellen, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij dit zo geleerd heeft van zijn vader, aangezien hij vanuit zijn werk contact had met meerdere mensen. Dit is echter niet meer dan een loutere blote en summiere bewering, die verder niet wordt toegelicht of geconcretiseerd, en waarmee verzoeker alsnog a posteriori een verklaring tracht te vinden voor volgend pertinent motief in de bestreden beslissing: "Waar u verklaarde dat uw vader degene was die u volgens de Westerse kalender zou hebben verteld wanneer u was vertrokken, dient opgemerkt te worden dat het zeer opvallend is dat uw vader - die volgens u bonen zou verkopen op het rond punt van Surka Khan (CGVS I p. 7) en woonachtig is in een dorp zonder elektriciteit (CGVS II p. 7) of internet (CGVS I p. 5) bekend zou zijn met

de Westerse kalender en over gebeurtenissen met u zou communiceren in de Westerse kalender.” Dit ongestaafd en a posteriori betoog kan bijgevolg niet overtuigen.

5.9. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, besluit de Raad in navolging van de verwerende partij dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. De verwerende partij motiveert verder terecht: *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”*

Verzoekers betoog dat zijn vluchtrelaas als een geheel moet worden beoordeeld en niet enkel vanuit de geloofwaardigheid van zijn dorp van afkomst, geeft enkel aan dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de verwerende partij maar brengt hij geen concrete elementen aan die hierover anders doen denken. Hij toont niet aan dat het onredelijk of foutief is om geen geloof te hechten aan vervolgingsfeiten die onlosmakelijk zijn verbonden aan een beweerde regio van herkomst die niet aannemelijk wordt gemaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij het geheel van verzoekers verklaringen in rekening heeft gebracht bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarbij werd vastgesteld dat verzoeker enige kennis van zijn regio heeft, waaruit kan worden afgeleid dat hij mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig is en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) heeft verbleven. De Raad treedt de verwerende partij evenwel bij in het besluit dat verzoeker niet kan aantonen dat hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015, onafgebroken in de regio van Aziz Khan Kas zou hebben verbleven.

De Raad merkt verder op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich de beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten op grond waarvan de verwerende partij terecht oordeelt dat het verzoekers relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt.

5.10. In deze zin kan dus geen abstractie worden gemaakt van de vaststellingen die de verwerende partij nog maakt met betrekking tot verzoekers voorgehouden asielrelaas in verband met de dood van zijn broer.

Zo wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de vervolgers van zijn broer en hun motieven om hem te doden eerder vaag zijn: *“Hoewel u aanvankelijk tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst stellig vertelt dat uw broer door de Taliban werd gedood, u voor de Taliban vreest en er ook iemand van de Taliban in hetzelfde meisje was geïnteresseerd, verklaart u later dat er niet bevestigd werd door wie uw broer werd gedood (CGVS vragenlijst nr. 3.4 en 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u dat zowel de Taliban als anderen verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor de dood van uw broer (CGVS I p. 16). De familie van N. had uw vader immers reeds voor de dood van uw broer lastig gevallen. U vermoedde dat deze familie banden had met de Taliban. Wanneer hiernaar gevraagd werd verklaarde u slechts dat verschillende mensen op bezoek gingen bij de familie van N. en dat ze geld genoeg hadden om de dood van uw broer uit te besteden – waaruit echter niet kan blijken dat zij daadwerkelijk banden met de Taliban hadden (CGVS II p. 12-13). Na de dood van uw broer werd uw vader tevens opgebeld door de Taliban. In dit telefoongesprek werd gezegd dat het dit keer uw beurt zou zijn (CGVS I p. 16, CGVS II p. 16). U had echter geen enkel idee waarom de Taliban uw broer zou viseren (CGVS I p. 16). Omwille van deze twijfel is het dan ook opvallend dat u tijdens uw onderhoud op de DVZ aanvankelijk stellig verklaarde dat uw broer door de Taliban werd gedood (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Uw advocaat stelt in het verzoekschrift dat het feit dat u geen bevestiging heeft gekregen van de dader van de moord niet wegneemt dat u ervan overtuigd bent dat de Taliban aan de oorsprong van de moord ligt. De familie van N. had immers banden met de Taliban en de Taliban hadden aangegeven tijdens het telefoongesprek dat u de volgende was. Deze stelling gaat voorbij aan het feit dat u eerst stellig verklaarde te weten dat de Taliban verantwoordelijk was om daarna te vertellen niet te weten door wie uw broer werd gedood. U verklaarde immers dat zowel de Taliban als anderen verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor de dood van uw broer (CGVS I p. 16). Bovendien bleek u slechts te vermoeden dat de familie van N. banden had met de Taliban.”*

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker dat hij geen bevestiging heeft gekregen van de dader van de moord, maar dat dit niet wegneemt dat hij ervan overtuigd is dat de taliban aan de oorsprong van de moord liggen. De familie van N. had immers banden met de taliban en de taliban hadden tijdens het telefoongesprek aangegeven dat verzoeker de volgende was. Dit betoog is een zoveelste variatie van wat

in een eerder verzoekschrift werd aangevoerd en waarop in de bestreden beslissing reeds wordt geantwoord. Verzoeker brengt geen concrete elementen of dwingende argumenten bij om de pertinente bevindingen van de verwerende partij hieromtrent te weerleggen of te ontkrachten.

Vervolgens wordt terdege vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de problemen die zijn familie na de dood van uw broer zou hebben gehad, eveneens vaag en weinig consistent zijn:

“Waar u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw familie na uw vertrek veel problemen had en dat uw vader na uw vertrek twee maal werd gestopt door N. en zijn broers met wie hij voordien problemen had (CGVS I p. 5-6), verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, wanneer u gevraagd werd naar problemen die uw familie had gehad na de dood van uw broer, eenvoudigweg dat dergelijke problemen niet aan u werden verteld en dat u uw familie gezegd had dat zij u dergelijke problemen niet moesten vertellen. Uitdrukkelijk gevraagd of er incidenten geweest waren met de familie van N. na de dood van uw broer verklaarde u opnieuw dat u gevraagd had niet over dergelijke problemen met u te spreken en verklaarde u dat als er problemen waren, u gezegd had hier niets over te zeggen (CGVS II p. 16). Gevraagd of u dan niet wist of er nog problemen waren geweest na de dood van uw broer antwoordde u bevestigend en verklaarde u wederom dat u gezegd had niets over de problemen tegen u te zeggen. Aangezien de dood van uw broer reeds vijf jaar geleden is, is het voor de beoordeling van uw eigen actuele vrees voor vervolging dan ook relevant of uw familie al dan niet problemen heeft gehad na uw vertrek en kan van u verwacht worden dat u zich hiernaar zou hebben geïnformeerd. De inconsistente verklaringen met betrekking tot de problemen die uw familie zou hebben gehad na de dood van uw broer doen bovendien verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Verder zijn uw verklaringen omtrent het meisje waarmee uw broer verloofd was eerder vaag. U wist dat haar naam S. was en dat ze van het dorp Bilo Kalay afkomstig was, maar verklaarde te zijn vergeten tot welke stam ze behoorde (CGVS I p. 17). U zou evenmin weten wat er met haar gebeurd was na de dood van uw broer (CGVS II p. 15). Aangezien jullie problemen in Afghanistan begonnen omwille van de interesse van N. in dit meisje, lijkt het relevant voor de inschatting van uw eigen vrees voor vervolging te weten wat er met haar is gebeurd na de dood van uw broer en of N. al dan niet met haar is kunnen trouwen. Het feit dat u hier niets over weet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

In zijn verzoekschrift houdt verzoeker enerzijds vast aan zijn verklaringen in het eerste gehoor waar hij verklaarde dat zijn familie na zijn vertrek veel problemen had en dat zijn vader na verzoekers vertrek tweemaal door N. en zijn broers gestopt werd. Het zich louter scharen achter één van de verklaringen, zonder overtuigende elementen aan te voeren waarom die verklaring de juiste zou zijn, volstaat evenwel niet om de vastgestelde inconsistentie op te heffen.

Anderzijds verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar het gegeven dat hij geen verdere informatie heeft over eventuele problemen aangezien hij zijn familie gevraagd had om hier niet verder over te spreken. Het is voor verzoeker moeilijk om hierover te praten, gezien de dood van zijn broer een traumatische ervaring is. Hetzelfde geldt voor verzoekers gebrekkige kennis over het meisje met wie zijn broer verloofd was. Echter merkt de verwerende partij terdege op dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij zich zou hebben geïnformeerd naar het verdere verloop van de zaken en de problemen. Verder doet verzoeker met dit betoog geef afbreuk aan volgende terechte motieven in de bestreden beslissing: *“In het verzoekschrift stelde uw advocaat dat uw vader na de moord op zijn zoon nog verdere problemen kreeg met de familie van N. Hij verklaarde dat het aannemelijk was dat er geen verdere uitleg of beschrijving werd gegeven aan u, die geacht werd geen vragen te stellen over deze problematiek. Deze uitleg staat niet met uw eigen verklaringen. Uit uw tweede onderhoud op het CGVS bleek immers dat u degene was die uw familie vroeg om geen informatie te geven. Bovendien gaat de uitleg van uw advocaat voorbij aan de tegenstrijdigheid die werkt opgemerkt tussen uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud. Uw advocaat verklaarde bovendien dat uzelf weinig contact had met S. en er niet meer kennis verwacht kan worden dan haar naam en haar dorp. In een context van levensgevaar zou het bovendien aannemelijk zijn dat u zich niet had geïnformeerd naar het lot van S. om uzelf niet in problemen te brengen. Er dient echter opgemerkt te worden dat u na uw vertrek nog contact had met uw familie en u dus de mogelijkheid had ook nadat u zichzelf in veiligheid had gebracht, naar de situatie van S. te informeren. Indien uw broer daadwerkelijk vermoord werd omwille van zijn verloving met S. en u omwille van dezelfde problemen bedreigd werd, kan verwacht worden dat u zich zou hebben geïnformeerd naar het verdere verloop van de zaken en de problemen. Dat u uw familie had gevraagd om niets aan u te vertellen is dan ook niet serieus.”* Verzoeker brengt geen concrete elementen of dwingende argumenten bij om deze pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten.

5.11. Uit wat voorafgaat, kan worden besloten dat de voorgelegde documenten, die wegens hun inhoud en beperkte bewijswaarde niet volstaan, in casu niet worden aangevuld en geruggesteund door geloofwaardige en aannemelijke verklaringen.

Het geheel aan verzoekers verklaringen en documenten in acht genomen, bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de verwerende partij dat aan de voorgehouden problemen en vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht en dat verzoekers beweerde vrees voor vervolging door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan bijgevolg niet aannemelijk wordt gemaakt.

De motieven van de bestreden beslissing worden door de Raad bijgetreden en integraal overgenomen.

Waar verzoeker benadrukt dat hij inspanningen heeft gedaan om documenten neer te leggen, wijst de Raad erop dat de neergelegde documenten samen met de verklaringen van verzoeker moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale beoordeling en onderzoek van zijn vrees voor vervolging. Er wordt benadrukt dat de door verzoeker neergelegde documenten deel dienen uit te maken van een integrale geloofswaardigheidsbeoordeling en moeten worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en objectieve landeninformatie. Verder wijst de Raad erop dat de voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet cumulatief zijn en dat het leveren van een inspanning om documenten voor te leggen niet volstaat om het voordeel van de twijfel toe te kennen.

In deze is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, c) en e) van de Vreemdelingenwet. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

5.12. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

De Raad benadrukt dat niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin kan worden gesteld dat elke Afghaan die terugkeert hetzelfde risico loopt om te worden beschouwd als verwesterd; het loutere gegeven enige tijd te hebben doorgebracht in Europa volstaat niet om een verwestering te worden toegedicht.

Of een Afghaan verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd, is afhankelijk van individuele elementen die in beginsel door verzoeker moeten worden aangereikt. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

Daarnaast kan evenmin voor elke Afghaan die onder het profiel van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding valt een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade worden aangenomen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen,

de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa/België nood heeft aan internationale bescherming. Uit de volgende pertinente en terecht motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op

ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

(...)

Het CGVS is er zich van bewust dat uw laatste persoonlijk onderhoud op 23 september 2020 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofdte aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat **in uw geval** een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

(...)

In uw verzoekschrift stelde uw advocaat dat u al enige tijd in België bent, u hier naar school bent geweest en u zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij en manier van leven. Sinds uw aankomst in België heeft u een totaal ander leven geleefd en heeft u uw gedrag hieraan aangepast. Uw advocaat verwees eveneens naar het EASO rapport: 'Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms' van december 2017 en stelde dat veel bronnen bevestigen dat jongeren die een tijdje in Europa hebben geleefd een risico lopen bij terugkeer doordat zij zich aan een nieuwe samenleving hebben aangepast. In verband met de vrees voor verwestering dient verwezen te worden naar bovenstaande paragrafen (cfr. supra), waaruit blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Hierbij dient er nog op gewezen dat de verwerende partij in de aanvullende nota van 1 oktober 2024, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, op gedegen wijze tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing, met name:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar. De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en

politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen. Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt. Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsvername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd. Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval.

Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift de bovenvermelde motivering uit de bestreden beslissing geheel ongemoeid. Hij brengt geen concrete elementen aan die deze beoordeling in een ander daglicht stellen. Bij gebrek aan enig dienstig verweer blijft de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, ook na lezing van de geactualiseerde landeninformatie in de aanvullende nota van de verwerende partij, onverminderd overeind.

Verzoeker brengt aldus geen concrete elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat hij verwesterd is of dat hij als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd in geval van terugkeer. Verzoeker laat tevens geheel na in concreto aan te tonen dat hij dermate is verwesterd en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij om die reden bij een terugkeer zal worden geviseerd en/of vervolgd. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn verblijf in België dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging of ernstige schade.

5.13. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar het leven onder het schrikbewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegings-dossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Hij moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor hem omwille van het talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer bestaat.

Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

5.14. De Raad besluit op grond van wat voorafgaat dat een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Afghanistan.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Verzoeker heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat hij louter omwille van zijn verblijf in Europa zal worden vervolgd of gevisieerd door de taliban, al dan niet omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

6.3. Wat betreft de humanitaire situatie, hongersnood en gezondheids crisis in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die kan worden aangemerkt als ernstige schade (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt derhalve dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die heden ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, volgt dat de oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, inclusief de gezondheidszorg en voedsel-toegang, in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in het land is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet worden erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, deels wegens het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden; Afghanistan blijft zeer kwetsbaar voor natuurrampen gerelateerd aan de klimaatverandering, zoals aanhoudende ernstige droogte, overstromingen en natuurrampen, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. De droogte in periode 2021-2023 was één van de ergste droogteperiodes in de Afghaanse geschiedenis, verder waren er de overstromingen van 2022. Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de Verenigde Naties stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan alsnog escaleerde tot een hongercatastrofe. Bovendien hebben de taliban maatregelen genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp. Gedwongen repatriëring van Afghanen uit de buurlanden heeft eveneens een impact gehad op de economie en lokale gemeenschappen met beperkte middelen onder druk gezet. Het wordt voor vrouwen steeds moeilijker om voor de de facto-overheden te werken; de private sector blijft wel open voor vrouwelijke werknemers, ondernemers en zelfstandigen. Niettemin zorgt het gebrek aan tewerkstellings-mogelijkheden ervoor dat meer en meer vrouwen in precare situaties terechtkomen, vooral wanneer het vrouwelijke gezinshoofden betreft.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijken dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen, laat staan door handelingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban en/of een andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in het verzoekschrift louter verwijst naar de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, brengt hij hiermee geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij voert niet aan, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een

onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, met name “*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*” (EHRM 27 mei 2008 (GK), nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk). Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

6.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij het NRF wordt omschreven als ‘verzwakt’ na taliban-acties tegen deze groep (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als “*verminderd*” en “*bepoort*”. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze

leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals sjjiitische Hazara en sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert het AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij het AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De secretaris-generaal van de VN beschrijft het AFF als *"meest actieve groep"* tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als *"veel minder actief dan in 2022"*. (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 5)

De secretaris-generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in zijn voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 5).

De secretaris-generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerden de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en het NRF en het AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict-

gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alle met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de de facto regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de de facto regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als "gevechten", 33 als "explosies/geweld op afstand" en 105 als "geweld tegen burgers" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken. In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara-gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van "minstens" 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Deze beoordeling vindt steun in de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024, die is gebaseerd op actuele landeninformatie zoals opgenomen in de EUAA *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023 en de EUAA COI Query *"Major legislative, security-related, and humanitarian developments 1 October 2023 to 31 January 2024"* van 2 februari 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en landeninformatie. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is ofwel verouderd of wel dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Verzoeker toont met deze gegevens niet aan dat er op heden in Afghanistan alsnog een situatie van willekeurig geweld voorhanden is die van die aard is dat hij louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

De landeninformatie die verzoeker voorlegt, werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen, daar deze landeninformatie geen afbreuk doet aan de tendensen en patronen die eerder zijn vastgesteld met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Er is geen sprake van nieuwe tendensen of geografische veranderingen in het gewapend conflict en dit blijkt ook niet uit de informatie die verzoeker bijbrengt.

Hierboven werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Afghanistan op 16 of 17-jarige leeftijd in 2015 onafgebroken in de regio van Aziz Khan Khas van het district Qarghayi in de provincie Laghman zou hebben verbleven. In zoverre evenwel wordt aangenomen dat verzoeker mogelijk oorspronkelijk afkomstig is uit die regio en daar mogelijk een bepaalde periode heeft verbleven, blijkt uit de voorliggende objectieve landeninformatie dat er voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de EUAA *"Country Guidance Afghanistan"* van mei 2024 (p. 117). Gelet op deze vaststelling, is de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden in het kader van artikel 48/3, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Zelfs indien rekening wordt gehouden met onderrapportering of andere caveats, die in de gehanteerde bronnen tevens afdoende werden erkend, aanvaardt de Raad dat de thans voorliggende gegevens voldoende actueel en nauwkeurig zijn. Minstens toont verzoeker niet aan dat hij beschikt over relevante informatie die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat

de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

De stelling dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO